

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
ІНСТИТУТ ПРАКТИЧНОЇ КУЛЬТУРОЛОГІЇ ТА АРТ-МЕНЕДЖМЕНТУ
КАФЕДРА АРТ-МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ІВЕНТ-ТЕХНОЛОГІЙ**

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття ступеню вищої освіти «Магістр»

на тему:

**«КОНЦЕРТНО-ФЕСТИВАЛЬНИЙ ПРОДУКТ В СИСТЕМІ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУЛЬТУРНИХ ПОТРЕБ ЛЮДИНИ»**

Виконав:

студент II курсу магістратури,
група МКД 11-21 з

Спеціальності 028 «Менеджмент
соціокультурної діяльності

Збожинський Денис Олександрович

Науковий керівник:

кандидат культурології, доцент
Дячук В.П.

Рецензент:

кандидат культурології, доцент
Поліщук Людмила Олександрівна

Допущено до захисту:

протокол засідання кафедри

№ 3 від 24 листопада 2022 р.

в.о.завідувача кафедри арт-менеджменту

та івент-технологій

_____ Вікторія ДОБРОВОЛЬСЬКА

Київ 2022

ЗМІСТ

ВСТУП	
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ КОНЦЕРТНО-ФЕСТИВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	10
1.1 Теоретичні підходи до змісту концертно-фестивальної діяльності	8
1.2 Концертно-фестивальний продукт в контексті соціокультурного проектування.....	20
Висновок до розділу 1.....	28
РОЗДІЛ 2. КОНЦЕПЦІЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ЦЕНТРУ КОНЦЕРТНИХ ТА ФЕСТИВАЛЬНИХ ПРОГРАМ	
2.1 Ідея, мета та завдання створення КЗ «Центр концертних та фестивальних програм	30
2.2. Організаційно-правові засади функціонування Центру та напрямки діяльності.....	36
Висновок до розділу 2.....	51
РОЗДІЛ 3. КОНЦЕРТНО-ФЕСТИВАЛЬНА ПОСЛУГА ЯК КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЄВА ПРАКТИКА	
3.1. Концертно-фестивальна послуга в системі забезпечення культурних потреб для різних соціально-вікових категорій.....	52
3.2. Відновлювальний потенціал концертно-фестивального продукту під час військової агресії.....	64
Висновок до розділу 3.....	70
ВИСНОВКИ	73
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ	77

ВСТУП

Актуальність теми.

Світовий культурний простір захлиснули глобалізаційні технологічні та пандемійні процеси, які порушили проблему активного розвитку мистецької, культурної, дозвіллевої офлайн комунікації, яка стала значною частиною в забезпеченні культурних потреб людини. Сучасні виклики в яких опинилась Україна актуалізують питання культуроворочого значення мистецьких, музикальних практик де б людина могла включитися у творче спілкування, отримати позитивні емоції, перезавантажитися, реалізувати власний творчий потенціал і відновити свій духовний ресурс. Саме для цього в культурно-мистецьких практиках існує ряд івент продуктів, серед яких і є концерно-фестивальний.

Концертно-фестивальний продукт, його роль і значення в забезпечення культурних потреб людини є беззаперечною актуальною темою для українського сьогодення, так як саме творчість, музика має потужний потенціал для відновлення та підтримки, як громадян так і захисників України. Саме така важлива місія покладена на концерно-фестивальні організації сьогодні, а тому вивчення теоретико-практичних засад створення концерно-фестивального продукту є актуальним і вивчення досвіду та надання рекомендацій може бути використано в практичній діяльності зацікавлених суб'єктів.

В межах представленого дослідження, ми спираємося на досвід роботи Комунального закладу «Центр концертних та фестивальних програм» м.Вінниця, який було створено з метою популяризації українського національного музичного мистецтва, консолідування на своїх теренах потужного культурно-мистецького арсеналу для розвитку та просування творчого культурного продукту, самоорганізації культурного життя й підтримки творчих ініціатив громадян міста.

КЗ «Центр концертних та фестивальних програм» – є важливою частиною культурно-мистецького життя міста Вінниці. КЗ «Центр

концертних та фестивальних програм» - це Комунальний заклад, який є культурно-освітньою і науково-методичною організацією з відродження, збереження та розвитку культури, аматорського мистецтва, просвітницької та туристичної діяльності, створення та організації діяльності клубних формувань (творчих колективів, гуртків, студій, любителських об'єднань).

Як мультифункціональне підприємство Центр поєднує розвинену матеріальну базу, має потужний кадровий потенціал фахівців галузі, на функціональні обов'язки яких покладено створення якісного музичного івент продукту, здійснення комплексних завдань у сфері постановки та реалізації творчих проєктів різних рівнів та масштабів. На сьогодні центр володіє продуктом власного виробництва, а саме - концертні програми професійних артистів (Вінницький міський естрадно – духовий оркестр ВІН БЕНД, Вінницький академічний міський камерний хор ім. В. Газінського та окремі солісти та виконавці) різних жанрів та напрямків мистецтва.

Центр є інструментом впливу на трансформацію суспільства в культурному просторі, що передувє етапи розвитку територіальної громади та відповідає вимогам задоволення культурно-мистецьких потреб Вінничан. Також центр активно співпрацює та залучає до своєї діяльності представників культурного життя новоприєднаних територіальних громад.

Саме у період воєнної агресії діяльність центру, як і всієї галузі культури змінює свій вектор діяльності, для посилення ролі і значення концертно-фестивального руху, продуктів зокрема у системі підтримки українців різних соціально-вікових категорій.

Мета роботи.

Дослідити роль і значення концертно-фестивального продукту в системі забезпечення культурних потреб людини, через призму культуротворчих та організаційно-правових практик.

Для досягнення мети дослідження поставлено наступні завдання:

- дослідити теоретико-правові засади концертно-фестивальної діяльності;

- охарактеризувати правові норми функціонування концертно-фестивального продукту;
- визначити основні концептуальні підходи щодо функціонування КЗ «Центр концертних та фестивальних програм» м. Вінниця;
- осмислити головну ідею, мету, завдання, напрямки діяльності та організаційно-правові засади функціонування КЗ «Центр концертних та фестивальних програм»;
- виявити і обґрунтувати доцільність реалізованих Центром концертно-фестивальних продуктів через призму забезпечення культурних потреб людини.

Об'єкт дослідження.

Концертно-фестивальна діяльність як одна з важливих компонент культури міста.

Предмет дослідження.

Концертно-фестивальні продукти як потенційна культурно-дозвілєва складова в системі забезпечення потреб людини (на прикладі Комунального закладу «Центр концертних та фестивальних програм» м. Вінниця).

Методи дослідження.

Методологічною основою кваліфікаційної роботи є комплекс загальнонаукових і спеціальних методів дослідження використані для з'ясування сутності і змісту концертно-фестивальної діяльності, осмисленню її ролі і значення в системі забезпечення культурних потреб людини. У зв'язку з тим, що концертно-фестивальна діяльність, її теоретичне осмислення носить міждисциплінарний характер було застосовано метод аналізу, що дозволило розглянути об'єкт та предмет дослідження з різних теоретичних підходів. Використання методу порівняння дозволило нам обґрунтувати доцільність впровадження концертно-фестивальних продуктів в культурний простір м. Вінниця, й визначити їх культурно-дозвілєвий потенціал для жителів і гостей міста.

Обрана методологія дала можливість здійснити комплексний аналіз поставлених завдань, зробити теоретичні узагальнення та запропонувати практичні рекомендації.

Теоретичною та інформаційною базою дослідження слугували наукові праці вітчизняних учених, які звертаються до осмислення концертно-фестивальної діяльності з різноманітним міждисциплінарним підходом. Також для розкриття теми ми використали нормативно-правові акти, які регулюють функціонування концертної, фестивальної діяльності в Україні. Для висвітлення практичного досвіду впровадження в культурний простір м. Вінниця концертно-фестивального продукту було використано інтернет ресурси.

Наукова новизна отриманих результатів.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що у кваліфікаційній роботі комплексно досліджуються теоретико-практичні засади функціонування концертно-фестивальної діяльності, створення концертно-фестивальних продуктів, які в своєму ідейному потенціалі здатні забезпечити культурні потреби людини.

Практичне значення отриманих результатів.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що виявлені й описані в кваліфікаційній роботі концертно-фестивальні практики є потенційно необхідними в процесах культурного розвитку міста, забезпеченні культурних, дозвіллевих потреб людини зокрема. Теоретичні положення, висновки і рекомендації дослідження можуть бути використані у практичній діяльності зацікавлених суб'єктів концертно-фестивального руху, представників управлінського сектору у сфері культури при формуванні стратегічних пріоритетів культурної розбудови адміністративно-територіальних одиниць.

Апробація дослідження.

Апробацію результатів дослідження було здійснено шляхом оприлюднення досягнутих результатів на VI Всеукраїнській науковій конференції молодих вчених, аспірантів та магістрів «Культура і

мистецтво: сучасні наукові виклики», 4 листопада 2022 р., тема доповіді «Потенціал концертно-фестивальних центрів в культурно-мистецькому житті міста Вінниця».

Структура та обсяг кваліфікаційної роботи складається зі змісту, вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг кваліфікаційної роботи становить 82 сторінки, використано 52 джерела.

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ КОНЦЕРТНО-ФЕСТИВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1.1. Теоретичні підходи до змісту концертно-фестивальної діяльності

В сучасному українському суспільстві велика увага приділяється відродженню і збереженню вітчизняної культури, масовою формою якої та видом естетично-творчої діяльності, що дає можливість об'єднати людей різних вікових груп в спільноту, яка здатна задовольнити особистісні і групові творчі інтереси людей, що прагнуть виступати не тільки споживачами духовних цінностей, а й їх творцями, є фестивальний рух. На сьогодні існують різноманітні форми концертного спілкування музикантів різних професійних рівнів, серед яких музичний фестиваль посідає одне з почесних місць. В цьому контексті, чим ширші можливості фестивалю для художньо-творчої діяльності, тим вище стає рівень сприйняття культурного життя в соціумі, вважає О.О. Іванова [15].

Аналізуючи природу фестивалю, можна дати йому оцінку з позиції філософії, культурології, соціології, історії, соціальної психології та педагогіки, мистецтвознавства, технології, констатує дослідниця. В сфері культурно-дозвілєвої діяльності музичний фестиваль актуалізує появу нових моделей проведення, які несуть в собі виховно-педагогічний характер та є процесом формування естетичної культури багатьох груп людей. За останні десятиліття в культурній політиці визначилися стійкі організаційно-творчі форми організації фестивалів різних рівнів: міжнародні, регіональні, міські, що фінансуються різноманітними джерелами. В різноманітних художньо-творчих напрямках і тематиці фестивалів відбулося надбання великого досвіду. Як масова форма творчої

культурно-дозвіллевої діяльності, музичний фестиваль виступає як спосіб культурного і художньо-творчого обміну, способом здійснення взаємодії та культурного діалогу між людьми.

Фестивальні практики є невіддільною частиною дозвіллевої культури практично усіх верств населення і попит на фестиваль як культурний продукт щороку зростає, як і кількість проведених фестивалів (попри якість їхньої організації). Верховенство святкового настрою відрізняє фестивалі від конкурсів, змагань. У фестивалі не потрібно демонструвати обов'язкові елементи. Така форма культурної практики, як фестиваль, відзначається повною свободою. Гармонійне поєднання природи свята і змагального начала свідчить про фестиваль як про універсальне поліфункціональне явище, що сприяє розвитку творчого потенціалу особистості, суспільства загалом [23]. Головна особливість фестивалю полягає в тому, що він не має територіальних і національних кордонів. Сучасний фестиваль — явище поліфункціональне, а відтак реалізується в культуротворчих, рекреативних, освітніх, культуроохоронних та комунікативних технологіях соціально-культурної діяльності. Концертно-фестивальні практики у ХХІ ст. надають можливості соціуму реалізувати свої соціальні, творчі, комунікативні та інші потреби, спрямовані на духовний розвиток особистості.

Фестивалі і конкурси виконують цілий ряд функцій: творчу, соціальну, пізнавальну, інформаційну, рекреаційну, розважальну, ціннісно-орієнтувальну, просвітницьку, естетичну, рефлексійну, регуляційну, виховну, навчальну, релаксійно-естетичну, ігрову, історичну, інтеграційну, креативно-презентаційну, а також функції культурної пам'яті, міжкультурного діалогу, карнавалізації свідомості, збереження та популяризації культурних надбань, соціалізації, трансляції культурних цінностей і смислів та інші [16].

Однією із головних функцій конкурсів і фестивалів є комунікативна. Вона включає різні види комунікації — між глядачами, слухачами, артистами, організаторами тощо. У цьому відношенні фестивалі і конкурси

представляють собою унікальний зразок різнорівневого спілкування, відкривають можливості для ефективної міжкультурної комунікації, в результаті якої досягається розуміння між людьми як представниками різних культур і цілими співтовариствами. Крім того, для любителів музики, професійних музикантів, науковців концертно-фестивальний продукт є своєрідним генератором творчих ідей та оригінальних інтерпретацій, художніх, соціальних, ідеологічних та інших концепцій що надихають і спонукають до розвитку, тобто є ключовим елементом в системі забезпечення культурних потреб людини.

У законі України «Про культуру» діяльність у сфері культури (культурна діяльність) - творча, господарська, наукова, бібліотечна, інформаційна, музейна, освітня, культурно-дозвіллева та розважальна діяльність, спрямована на створення, тиражування, розповсюдження, демонстрування, популяризацію, збереження і використання культурних благ та культурних цінностей для задоволення культурних потреб громадян, що забезпечується різними за формою власності та видами діяльності у сфері культури закладами культури - театрами, концертними організаціями, філармоніями, культурними центрами, продюсерськими агентствами, професійними мистецькими колективами, кіностудіями, кіно-, відеопрокатними закладами, видавництвами, музеями, архівами, заповідниками, художніми галереями (виставками), бібліотеками, клубними закладами, навчальними закладами культури і мистецтва, мистецькими школами, студіями, кінотеатрами, цирками, парками культури та відпочинку, архітектурними, дизайнерськими, рекламними, реставраційними центрами і майстернями тощо [36].

До числа таких закладів належать також Центри концертних та фестивальних програм, які створюються в територіальних громадах та відповідає вимогам задоволення культурно-мистецьких потреб громадян, створення якісного концертного, фестивального івентивного продукту та популяризації української музичної спадщини.

Синтез різних музичних стилів та жанрів, полістилістика, стирання

кордонів між “високим мистецтвом” та кітчем у ХХІ столітті призвели до того, що у музичній діяльності гармонійно співіснують традиційні та інноваційні форми реалізації творчого потенціалу, а саме: конкурси, фестивалі, концерти та трансляція в соціальних мережах та на музичних платформах і сайтах закладів соціокультурної сфери. Новим етапом у сфері організації музично-концертної практики стали конкурси-фестивалі, які з одного боку, приділяють увагу організації концертів класичної музики, з іншого, створюють нові мистецькі акції з концептуальною та організаційною орієнтацією на європейські музичні проекти, тобто в нових формах відбувається популяризація сучасної музики, зарубіжної та української класики [33].

Сучасні мистецькі проекти академічного музичного мистецтва орієнтовані передусім на фахівців, але намагаються приваблювати і ширшу аудиторію, що властиво для світового сучасного музичного процесу. Слід зазначити, що реалізація нових музичних проектів позитивно вплинула на композиторську творчість, створивши для цього належні організаційні умови, що одночасно призвело до виникнення та розвитку національного профільного виконавства в галузі сучасної музики.

Все різноманіття музичних фестивалів, що існують у ХХІ столітті, не може бути навіть вміщеним в одну класифікацію, вважає Ю. Шпиг. Тільки на теренах Західної Європи проходять як всесвітні, так і локальні фестивалі, присвячені одному жанру (наприклад, оперні), певному стильовому напрямку (наприклад, сучасної академічної музики, старовинної музики) або творчості видатного композитора чи виконавця. Фестивальна культура, що склалася на даний момент, вбирає в себе діяльність знавців різноманітних професійних сфер: від суто музикантів до менеджерів, соціологів, маркетологів тощо. Протягом тривалого періоду становлення фестивалі зберегли всі ті якості, що були сформовані попередніми епохами. Найважливішими з яких залишаються тематична спрямованість, періодичність, державний або міжнародний статус, рівень виконавців. Серед сучасних провідних європейських музичних фестивалів

можна назвати: Геттінгенський міжнародний Генделівський фестиваль (проводиться з 1919 р.), міжнародний фестиваль Баха в Лейпцигу (започатковано з 1908 р.), фестиваль Верді в Перуджі (з 1989 р.), фестиваль Моцарта в Зальцбурзі (з 1945 р.) і багато інших [51].

Розглядаючи історіографію музично-фестивального руху в Україні серед найбільш ранніх з усталених у 1990-х роках, Ю. Ометюх відзначає такі фестивалі, які були започатковані в окремих регіонах та в подальшому вплинули на становлення вітчизняної концертно-фестивальної та конкурсно-фестивальної діяльності: фестиваль української музики «КиївМузикФест», «Два дні й дві ночі нової музики» (Одеса), міжнародний фестиваль музичного мистецтва «Віртуози» та міжнародний фестиваль сучасної музики «Контрасти» (Львів), всеукраїнський молодіжний фестиваль сучасної пісні й популярної музики «Червона рута» (Чернівці), «Юність», «Джаз на Дніпрі», (Дніпро), всеукраїнський фестиваль «Нівроку» (Тернопіль), рок-фестиваль «Тарас Бульба» (Дубно). Справжній розквіт музично-фестивального руху припадає на 2005–2015 рр., коли започатковано «БарРокКо» (Бар, Вінницької області), «She.Fest» (с. Моринці, Звенигородського, району Черкаської області), «Млиноманія» (с. Сокілець, Тульчинського району, Вінницької області), «Таврійські ігри» (Каховка), «Шешори» (с. Шешори, Івано-Франківщина), Міжнародний дитячий музичний фестиваль «Квітка миру», «ФранкоФест» (с. Нагуєвичі) та масштабні групи львівських і київських мистецьких подій: «ЯвірФест» (Львів), Міжнародний фольклорний фестиваль «Етновир» (Львів), «Stare Misto» (Львів), Міжнародний фестиваль середньовічної культури «Львів Стародавній», «Західфест» (с. Родатичі, Городоцького району, Львівської області), «Музична Трибуна Київської Молоді» (Київ), «Країна Мрій» (Київ), «Кобзарська Трійця» (Київ), «Рок'N'Січ» (Київ), «Під Покровом Тризуба» (Боярка, Київської області), «Рок-екзистенція» (Київ), «Ukrabilly bang!» (Київ), «SEVAMA-фест» (Київ) тощо [29].

На зламі ХХ–ХХІ століть музичні фестивалі, як форми культуротворчості сучасного українського простору, стали потужним

інструментом для поширення різних видів виконавського мистецтва, які сприяють піднесенню національної музичної культури. Рівень організації та проведення фестивальних заходів впливає на їх популярність як серед учасників форумів, так і слухачів. Тому підтримка і розвиток музичного фестивального руху в Україні - ключовий напрям діяльності організаційних комітетів, Міністерства культури, загалом небайдужих людей, які вболівають за проведення цих культурно-мистецьких акцій [3]. Автор дає наступну характеристику музичного фестивального руху в Україні: як культурна акція ці музичні форуми передбачають наявність власної аудиторії, на котру зорієнтована його художня концепція як модель стійкої, послідовної репертуарної політики; як специфічне для культури та мистецтва явище музичний фестиваль вирізняється особливою творчою атмосферою, націлений на залучення найкращих виконавських колективів і солістів; як масштабна подія фестиваль потребує ретельної організаційної підготовки, котра охоплює такі складові: відкриття, закриття, проведення різних заходів (прес-конференцій, майстер-класів, наукових конференцій, творчих зустрічей), забезпечення концертних майданчиків, формування концертних програм, проведення концертів, розміщення колективів тощо.

Конкурси та фестивалі, відзначає С.М. Савенко, ставши невід'ємною частиною сучасного творчого життя, виникли не лише як феномен сьогодення: поява цієї форми творчої діяльності (форми комунікації на засадах музичної творчості) має довгу історію і трансформаційний шлях [41, с. 33].

Досліджуючи напрямки розвитку самодіяльного музичного мистецтва, вчений відзначає, що «Фестивалі мають музично-просвітницькі завдання, служать, в тому числі, поширенню культурних традицій, але також і мають заохочувальні риси, як то обмін мистецькими досягненнями, репертуаром, а також тематичний туризм. Іншими словами, фестиваль – це можливість представити, презентувати свої надбання, побачити інші здобутки, навчитись та навчити, вшанувати подію чи митця, запровадити

традицію творчої зустрічі за певною творчою (музичною) тематикою» [41, с.41].

В авторефераті дисертаційного дослідження «Гуцульська хореографія як складова національних мистецько-культурних процесів кінця ХІХ-ХХІ століть» Н.І. Марусик (2019) відзначається, що конкурсно-фестивальний рух в сучасній Україні творить розгалужену мережу мистецьких подій різного рівня, періодичності, спрямованості, структури, завдяки чому виконує важливі соціокультурні функції [25].

Унікальну за значимістю нішу в цьому процесі займають фольклорні, етнографічні, етнічні фестивалі, свята, фестини, фестивалі регіональної культури. Створюючи обширну і різнопланову мобільну систему мистецько-культурних подій, вони перетворились у потужний фактор суспільного життя від найвужчого регіонального до міжнародного масштабу. Величезним багатством подібних акцій вирізняються Прикарпатські регіони як території з численно представленими етнічними субкультурами (насамперед Бойківщини, Лемківщини, Опілля, Покуття), що зберегли свою самобутність, яскраво характерні відмінності культури та побуту всупереч політичним реаліям тривалих періодів іноземного панування та в умовах наступу глобалізаційних процесів техногенної доби.

Чинником швидкого розвитку фестивального руху в Україні, О. Іванова називає широкого поширення Інтернету, наслідком якого стало зменшення аудиторії на концертах «живої» музики через поширення засобів запису та відтворення звуку, що, у свою чергу, сприяло зародження фестивального руху, який мав компенсувати брак спілкування під час творчих заходів. Якщо перші фестивалі на теренах України являли собою невеликі заходи мистецько-розважального характеру, в програму яких включалися танцювальні, музично-пісенні та інші народні, культурно-мистецькі події, то у наш час музичні фестивалі мають сформовану тематику та унікальні особливості кожного з них. Маючи за мету популяризацію тих або інших мистецьких проектів серед широкої аудиторії, фестивалі як форма існування музичного і фольклорного

мистецтва стали своєрідною альтернативою концертних сезонів. Завдяки розвитку новітніх технологій навіть віддалені регіони знаходяться в контекстному полі усіх культурно-мистецьких подій країни і всього світу загалом. Тому, навіть не зважаючи на недостатню матеріально-фінансову підтримку, культурно-мистецьке життя в регіонах постає як унікальна та складна система, яка об'єднує в собі місцеві особливості з загальнонаціональними устремліннями. Музичні фестивалі сміливо можна вважати своєрідним зрізом сьогоденної української музики, адже на них щорічно звучать переважно нові твори як всесвітньовідомих музичних діячів, так і молодих музикантів [14].

Під впливом інформаційних технологій сформувалися нові форми міжкультурних комунікацій в музичному просторі, основними рисами яких є інтерактивність та синтез мистецтв, нові види музично-комунікативних взаємодій та суб'єктів музичної комунікації, що відкриває можливості для сучасного осмислення духовного потенціалу мистецтва у забезпеченні культурних потреб суспільства, відзначає О. Злотник у своєму дисертаційному дослідженні. В цьому контексті, фестиваль є зразком комунікативного простору, що задовольняє потреби людей у зміні видів діяльності, суспільній оцінці своєї роботи, естетичній творчості, самовираженні, залученні до соціально значущих цілей, психологічній розрядці, розвазі та творчому оновленні життя. Як частина сучасного культурного простору, фестиваль відкриває можливості для ефективної міжкультурної і міжособистісної комунікації, в результаті якої досягається порозуміння між представниками різних культур, в тому числі й національних, та різних верств населення [11, с. 157].

В загальному комунікативному контексті сучасної культури фестивальні, конкурсні та концертні форми соціокультурної діяльності реалізуються в наступних напрямках: розширення цивілізаційно-гуманітарного впливу, доведення до широкої громадськості культурно-історичної спадщини; розвиток активності в сферах гуманітарного співробітництва та сприяння розвитку мистецьких практик через

створення оптимальних умов для просування культури і мистецтв; здійснення підтримки різноманітності національних культур країни на основі єдиного культурного коду, взаємної терпимості і самоповаги, розвитку міжнаціональних та міжрегіональних культурних зв'язків; - створення умов для міжкультурної взаємодії [11, с. 157–158].

У діаспорі українські фестивалі, виставки і концерти забезпечують потребу української громади репрезентувати всі форми її культурно-мистецької спадщини, створюють можливості для самовираження, демонстрації української етнічної приналежності та її неперервності в рамках чужої цивілізації. За кордоном український фестивальний рух, який відображає спектр найрізноманітніших функцій, форм та виразів, найбільш потужно представлений у Канаді. Основними місцями організованого канадсько-українського життя є Торонто, Монреаль, Едмонтон, Вінніпег, Ріджайна, Саскатун. За характером ці форуми представляють фестивалі-огляди української культури, в програмах яких передбачено комплексне представлення різних видів мистецтва. Це такі фестивалі: Фестиваль писанки (Вегревіль), Канадський Національний український фестиваль (Дофін), Український фестиваль (Торонто), Український фестиваль (Монреаль), Український осінній фестиваль (Ріджайн), Щорічний День України в Селі спадщини української культури (Едмонтон). Музичні фестивалі домінують поряд з іншими: Український музичний фестиваль (Торонто), Золотий клен (музичний фестиваль, м. Гальтон Гілс). Понад двадцять років об'єднання лемків Канади організовує в м. Торонто фестиваль лемківської культури під назвою «Лемківщина» на території оригінальної «Оселі». Учасниками є місцеві лемківські колективи («Під облачком» тощо), які доповнюються виконавцями лемківських пісень з України (С. Федина, Г. Чеберенчик та ін.) [49].

Концертно-фестивальна діяльність безпосередньо пов'язана із артистичним менеджментом, оскільки демонструє результати і досягнення виконавця, є важливим стимулом для творчого росту артиста. Дослідження специфіки концертної діяльності як показника виконавської майстерності

музикантів посідає особливе місце в охопленні цілої низки складних проблем, вирішення яких вимагає різних наукових підходів і спільних зусиль спеціалістів в галузі естетики, психології, музичної педагогіки, музикознавства, переконана доцент кафедри інструментально-виконавської майстерності Інституту мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка Л.П. Лабінцева. Музикант-виконавець - це художник-інтерпретатор, який здатний творчо осмислити авторський текст і реалізувати його в продукті своєї діяльності. Саме тому концертна діяльність - найважливіша частина творчої роботи музиканта-виконавця; вона є логічним завершенням всіх репетиційних і педагогічних процесів [24].

На сучасному етапі спостерігаємо регулярну практику організації на великих академічних сценах (палаців мистецтв, національних і обласних філармоній, українських музичних академій та університетів культури) концертів камерно-інструментальної музики, зокрема, й серійних абонементів, а також численних фестивальних заходів. Прикладом може слугувати творчість українських філармонійних колективів, таких як фортепіанний дует «Oleyuria», струнний квартет «Каприс-Класік». А також це засвідчують проведення міжнародних фестивалів камерної музики: «Одеські діалоги», «Chamber Art Music», «Chamber music session» (Київ) та багатопрофільних фестивалів – «Харківські асамблеї», «Музичні прем'єри сезону», «Контрасти» й інших, де камерні програми займають важливе місце, сприяючи поширенню класичної та сучасної академічної музики в Україні [21].

З метою активізації фестивальної діяльності, розширення творчих зв'язків та глядацької аудиторії в театрах України, ознайомлення з сучасним національним культурним продуктом широкого кола глядачів, «Національний академічний театр опери та балету України імені Т. Г. Шевченка» із виставою «За двома зайцями» у постановці Віктора Литвинова і диригента Володимира Кожухаря у 2019 році взяв участь у Фестивалі мистецтв «Оksamитовий сезон в Одеській опері». Колектив

театру своїм мистецтвом активно відгукується на важливі події сучасності, про що засвідчують концертні репрезентації, зокрема до Дня Гідності та Свободи, на вшанування пам'яті (героїв Небесної Сотні, жертв голодоморів – виконанням «Реквієму» В. А. Моцарта. За традицією на сцені Національної опери України проходить фестиваль-конкурс молодих артистів балету Grand Prix Kiev International Ballet Festival.

Специфіка поширення театральних фестивалів засвідчує найбільшу їх зосередженість в центральних, західних і південних областях. Це зумовлене історичними подіями, місцевими традиціями, фаховими театральними можливостями, ініціативністю і сучасними засадами організації, туристичною привабливістю регіонів. Більшу популярність отримали всеукраїнські фестивалі, оскільки міжнародні потребують складнішого менеджменту, повного технічного забезпечення (зокрема для іншомовного перекладу) і, загалом, значного державного або позабюджетного фінансування. Залишається актуальним належний мистецький менеджмент театральних фестивалів, «ринковий аналіз» художнього простору, моніторинг мистецьких процесів в суспільстві, створення маркетингової концепції. Театральний фестиваль починає належати не лише до художнього простору, але й до ринку послуг розважального характеру, задля якого слід вивчати взаємодію видовища і різних категорій глядачів, теорію брендингу та ін. [19].

Проблематиці висвітлення аспектів концертної діяльності музикантів та її структури присвячена стаття авторського колективу (В. Й Рокосш, К. М П'явка та І. М П'явка), які розглядають її, як чинник естетичного виховання студентської молоді сьогодення та звертають увагу на низку істотних суперечностей між: визнанням особистісної та соціальної цінності концертної діяльності та недостатньою задіяністю естетичного потенціалу такої діяльності в освітньому процесі; потужним світоглядно-виховним потенціалом музичного мистецтва і зусиллям псевдокультурної та антигуманної мистецької продукції у засобах масової інформації, що спричиняють втрату загальносуспільних ціннісних орієнтирів студентської

молоді; нагальною об'єктивною потребою суспільства у вихованні естетичного світогляду студентської молоді засобами музичного мистецтва й недостатньою науково-методичною розробленістю цієї проблеми у сучасній системі вищої педагогічної освіти [39].

На прикладі колективу факультету мистецтв Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка, автори монографії «Концертно-просвітницька та конкурсно-фестивальна діяльність випускників фортепіанних класів» І. П. Гринчук та Л. Й. Проців, висвітлюють питання теорії, практики та перспективи розвитку художньої творчості на сучасному етапі, загальні підходи до організації мистецької діяльності. розкривають форми мистецької творчості факультету мистецтв серед яких: концертна діяльність художніх колективів факультетського та університетського рівнів, організація і проведення фестивалів-конкурсів, культурно-просвітницька творчість викладачів та студентів факультету мистецтв у музичному, театральному, образотворчому та дизайнерському напрямках, та мистецька діяльність окремих персоналій [5].

Опираючись на сформовану методологічну і методичну освітню базу низки мистецьких закладів України різного рівня акредитації, І. Гринчук, Е. Горук, Я. Кубіт, розкривають характерні тенденції розвитку українського музичного мистецтва кінця ХХ – початку ХХІ ст. у молодіжному культурному середовищі України, формування розгалуженої концертно-фестивальної мережі, завдяки популяризації виконавства на народних інструментах на різних рівнях сучасної концертної, фестивально-конкурсної практики солістів та ансамблів, акцентують увагу на тому, що активного розвитку набуло сольне інструментальне, вокально-інструментальне, ансамблеве виконавство, утвердилася плеяда виконавців на народних інструментах, які проводять концертну діяльність в Україні та за її межами [6].

Водночас, дослідники відзначають той факт, що для творчості виконавців-інструменталістів, які звертаються до сфери масової культури, характерним є інтерпретації світових хітів, написання кавер-версій, що

сприяє популяризації народних інструментів, зокрема бандури, в середовищі широкої аудиторії. Цьому сприяє і активна участь виконавців на народних інструментах у шоу-проектах та фестивалях, серед яких “Україна має талант”, “Голос Країни”, “Країна Мрій” та ін.

1.2 Концертно-фестивальний продукт в контексті соціокультурного проектування

Музичні фестивалі як творчі проекти, у якому цикли концертів і вистав об’єднані спільною назвою та єдиною програмою організуються державними і місцевими владами, філармоніями і музичними товариствами, асоціаціями культури, а також фірмами і приватними особами. В цьому контексті зростає роль таких організаторів цих подій, як Центри концертних та фестивальних програм. Музичні фестивалі проводяться регулярно (щорічно, раз у 2-4 роки) та влаштовуються зазвичай у містах, що славляться музичними традиціями, пов’язаними з життям і діяльністю великих музикантів і бувають за тривалістю (від кількох днів до півроку) і змістом, а саме: монографічні (присвячені музиці одного композитора), тематичні (присвячені тому чи іншому жанру, певній епосі або стильовому напрямку) [34].

Аналізуючи досвід Італії у проведенні фестивалів, О.Ю. Пономаренко констатує, що фестивальний рух цієї країни зазнав значних змін протягом останнього десятиліття ХХ – початку ХХІ століття і набирає все більше обертів: збільшилася кількість фестивальних заходів – професійних та аматорських; підвищився професійний рівень учасників аматорських фестивалів, що відзначилося на рівні їх майстерності; професійні фестивалі зросли до рівня масштабних заходів зі своїми школами, де влаштовуються майстер-класи і реалізуються творчі проекти в рамках фестивалів для молодих музикантів; поширюються міжкультурні та творчі зв’язки не тільки між 20 областями Італії, а у на міжнародному рівні. Цей досвід доцільно запозичити й Україні щоб ефективно розвивати концертно-фестивальну діяльність та пропонувати

нові види українського культурного продукту, адже саме італійські та українські культурні співочі традиції найчастіше порівнюють, як найбагатші за жанровою палітрою.

Без активного залучення креативної молоді до творчого процесу, без реалізації творчих проєктів у всіх напрямках мистецтва неможливий розвиток галузі культури, наголошує Т.В.Зінська. Як в країні, так і за її кордоном втілюються окремі яскраві мистецькі проєкти українських митців, які підвищують загальний іміджевий рівень України, сприяють її належній презентації за кордоном. Актуальність питання підсилюється тим, що в сучасних умовах музика, здебільшого, стає своєрідним шоу, продуктом масового споживання, відображаючи формування нового культурного простору, що позначений регіоналізацією та децентралізацією. Сучасні мистецькі акції все більше орієнтуються на прем'єрне виконання, нові пошуки напрямів і відтак представляють постмодерно-полістилістичний, демократичний стиль сучасного музичного мистецтва. Успішна активізація в Україні музичних проєктів, зокрема різноманітних фестивалів, концертів, музичних конкурсів та олімпіад спонукає до вивчення особливостей їх організації та функціонування [10].

Успішне розв'язання цієї проблеми великою мірою залежить від державного законодавства, від спонсорських організацій та продюсерських центрів, від музикантів та музичних колективів. Для втілення в життя мистецьких проєктів в сучасних умовах має бути суттєво посилена фінансова підтримка сфери культури з боку держави шляхом створення умов для залучення інвестицій, вдосконалення механізмів підтримки соціокультурного проєктування. Актуальним є питання щодо організації спеціалізованих установ, які створюються в галузі культури і мистецтв, в число яких входять Центри концертних та фестивальних програм, спрямованість яких має проявлятися за двома напрямками: у контексті соціокультурного розвитку місцевих громад та надання якісного культурного продукту. Згідно тексту проєкту Закону

України про національний культурний продукт-культурний продукт (культурні блага) – товари та послуги, що виробляються (тиражуються) в процесі культурної діяльності на основі творів і служать для задоволення громадянами своїх творчих, духовних, дозвіллевих потреб (видання, фільми, та їх демонстрація, аудіо-продукти (фонограми, аудіо-альбоми), вироби ужиткового мистецтва, театральні та циркові вистави, концерти тощо);

національний культурний продукт – культурний продукт (товар, послуги), вироблений чи наданий національним культурним виробником на основі національного твору, що його творчі та виробничі характеристики відповідають вимогам, встановленим цим Законом для відповідної галузі культури, виду чи жанру мистецтва; розвитку професійного музично-виконавського мистецтва [37].

Мистецький проект сучасного соціокультурного простору передбачає нову організаційно-методичну політику, яка відповідає завданням соціокультурного проектування, а саме: популяризації та тиражуванню найкращих мистецьких ідей і технологій; розвитку соціокультурних комунікацій та сприянню доступові до культурних цінностей усіх соціокультурних груп населення; поглибленню знань з різних галузей з метою розв'язання проблемних соціокультурних ситуацій, у яких знаходиться людина; створенню умов для якісної організації концертного життя країни, підкреслює Т.В.Зінська.

Розвиток сучасного мистецтва і його презентаційних форм у загальнокультурному просторі є досить складний, неоднозначний процес, що постійно змінюється та чуйно реагує на вимоги й зміни обставин. На сьогодні можна виділити певні види презентацій сучасного мистецтва. За формою сприйняття їх можна розділити на дві групи:

- 1) історично сформовані та стійкі традиційні форми, що представляють мистецтво через прямий контакт зі споживачем (різні види виставок, фестивалі, концерти, ярмарки, аукціони);

- 2) опосередковані форми презентацій, що представляють мистецтво

за допомогою текстового, зорового, слухового сприйняття (друковані видання, каталоги виставок та окремих художників, періодичні видання, медіапроекти, інтернет-проекти) [17, с.94].

Моделювання сучасних культурних проєктів, зокрема в закладах гуманітарної сфери, є усвідомленим ціннісно-орієнтованим процесом, що обумовлений характером відносин до засвоєння та виробництва духовно-культурної, мистецької продукції на основі концептуального підходу. Моделювання проєктів у сфері культури та мистецтв синтезується філософськими, культурними й соціальними факторами, що перебувають у стані доповнення один одним, а співвідношення між ними багатопланове й динамічне. Моделювання постає як цілеспрямована діяльність, зорієнтована на задоволення будь-якої практичної та пізнавальної потреби [17, с.101].

При цьому варто враховувати, що перед творцями культурного проєкту виникають багатофакторні, багатоцільові, багатоальтернативні ситуації, які неможливо вирішити засобами, методами й формами, які застосовували раніше. Саме тому, важливою частиною культурно-мистецького життя міст стають Центри концертних та фестивальних програм, які оптимально поєднують цілі, потреби, мотиви, інтереси, психологічні установки аудиторії споживачів і ціннісні орієнтації учасників, що дозволяють успішно вирішувати проблеми соціокультурної сфери з мінімальними витратами часових і людських ресурсів.

Популяризації української музичної спадщини за кордоном сприяє гастрольна діяльність мистецьких колективів, зокрема, концертні гастролі та гастрольний обмін, які в сучасному тлумаченні означають виступ артиста чи мистецького колективу поза місцем їх постійної діяльності. Така форма концертної діяльності є продуктивною як в межах замкненої національної спільноти на рівні міжрегіональних проєктів, так і на рівні міжнаціонального співробітництва, адже дає унікальну можливість познайомитися, сприйняти та перейняти інакший досвід художнього бачення, тим самим збагативши власний мистецький вимір. У статті 1.

Закону України «Про гастрольні заходи в Україні» гастрольні заходи визначаються як видовищні заходи (фестивалі, концерти, вистави, лекційно-концертні, розважальні програми, виступи пересувних циркових колективів, пересувні механізовані атракціони типу "Луна-парк" тощо) закладів, підприємств, організацій культури, творчих колективів, у тому числі тимчасових, окремих виконавців за межами їх стаціонарних сценічних майданчиків [35].

Сьогодні в Україні працюють дванадцять національних музичних мистецьких колективів, які презентують українську культуру за кордоном. Своєрідною візитівкою Національного заслуженого академічного симфонічного оркестру України під час гастролей у Сполучених Штатах Америки стало виконання сюїти з балету «Ніч перед Різдом» Є. Станковича, «Мелодії» М. Скорика, які звучали під час гастрольного туру як у великих концертних залах (часом місткістю до 1300 слухачів), так і на сценах культурних центрів в містах і містечках. Особливими концертним майданчиками стали стіни науково-освітніх центрів, зокрема Iowa State University, University of Kalifornia (Berkeley) та найстарішого університету Америки – University of Missouri. Подібні проекти взаємодії освітніх осередків та культурно-мистецьких організацій мають потужний потенціал щодо розвитку культурних процесів, а, отже, є актуальним та перспективним напрямом в організації концертної діяльності [50].

Концертна діяльність завжди приваблювала людство як основний вид дозвілля, а на сьогодні вона ще й є важливим чинником поживлення туристичного інтересу до історичних міст. Зокрема, у Чернігові місцями проведення концертів є: Чернігівський обласний академічний український музично-драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка, Чернігівський обласний філармонійний центр [42].

На сьогоднішній день у ряді міст – Берлін, Будапешт, Зальцбург, Софія, Париж та ін. – протягом року проходять кілька фестивалів, що привертають велику кількість туристів до цих міст. Широкою популярністю користуються фестивалі в курортних містах (Дубровник,

Савонлінна, Варна), а також в місцях, багатих історичними та архітектурними пам'ятками (наприклад, фестивалі опери у відкритому римському амфітеатрі «Арена ді Верона» тощо) [41, с.44].

Концертно-фестивальна діяльність впливає на соціокультурну ситуацію в містах, а міцність фестивалів перевіряється рівнем гостинності, духом щедрості, мікрокліматом для публіки, учасників, журналістів. Великі фестивальні проекти позитивно впливають на піднесення авторитету України в світі як держави, котра свято шанує свої традиції задля піднесення національної культури [3].

У підрозділі 3.1. «Хореографічне мистецтво Гуцульщини в автентичних та реконструктивних формах регіонального конкурсно-фестивального руху» дисертації Н.І. Марусик розглядаються різновиди фестивального руху, спрямовані на відродження гуцульської автентичної та «міської» хореографії, що сприяли поживленню туристичних послуг та розвитку нових туристичних дестинацій. Відзначається низка реконструктивних проектів з відродження автентичного гуцульського фольклорного мистецтва, зокрема, Галицькі бали, обласне дитяче хореографічне свято «Барвінок» на Івано-Франківщині, фестиваль змінив свою назву на фестиваль естрадно-спортивного танцю (ФЕСТ), Гуцульські фестивалі, Ярмарки-фестивалі бринзи та Міжнародний Фестиваль Rock&World музики «Європа-Центр» (м. Рахів), Міжнародний фестиваль дитячого естрадного мистецтва «Зорепад» (м. Коломия), Міжнародний фольклорно-етнографічний фестиваль «Коломийка» (с. Ковалівка Коломийського району), Міжнародний етнографічно-фольклорний фестиваль «Родослав» (м. Івано-Франківськ), Фольклорний музейно-туристичний фестиваль «Галицька брама» (с. Крилос Галицького району), «Лудине-фест» (м. Косів), фольклорно-етнографічний купальський фестиваль «Цвіт папороті» (с. Топорівці Городенківського району), Всеукраїнський фольклорний фестиваль «Писанка» (Коломия), обласний відкритий фестиваль аматорського мистецтва «Покутські джерела» (Тлумач, Коломия, Тисмениця), Фестиваль фольклору та ремесел

«Етноплей» (м. Надвірна), фестиваль горянської та туристичної культури «Черемош-фест» (м. Криворівня), обласний відкритий фестиваль «Полонинське літо» (присілок Запідок, с. Верхній Ясенів, Верховинський р-н), успішно започатковано Регіональний фестиваль–конкурс Гуцульського танцю ім. Я. Чуперчука – В. Шинкарука (с. Криворівня Верховинського району) [26].

В місті Харків проводиться кілька десятків творчих фестивалів, конкурсів, оглядів, різних за жанрами і формами організації. Зокрема одним із найвизначніших творчих фестивалів-конкурсів міста виступає Міжнародний музичний фестиваль-конкурс «Харківські асамблеї», який проводиться восени кожного року на базі Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського починаючи з 1991 р. В межах даного заходу беруть участь відомі музиканти та виконавці з різних країн Європи та світу. Досвід проведення подібних фестивалів, музичних конкурсів та концертів є безумовно позитивним з точки зору розвитку подієвого туризму в місті та в перспективі може стати міцною базою для розгортання такого виду подієвого туризму, як фестивальний туризм, який все частіше з'являється в переліку пропонованих туристичних послуг і поступово завойовує власну аудиторію [30].

Однак, як зазначає автор статті, М.Ю. Онацький, незважаючи на значну кількість різного роду конкурсів та фестивалів, що проводяться у Харкові, жоден з них не має дійсно загальнодержавного або, тим більше, міжнародного значення (хоча формально майже всі вони мають статус національних чи міжнародних). На його думку, це пов'язано з відсутністю якихось міцних традицій проведення музичних конкурсів республіканського або загальнодержавного рівня в Харкові та відсутністю потужних продюсерських центрів, які в період незалежності в Харкові так і не сформувалися; зміст музично-фестивальних програм, які станом на сьогоднішній день може запропонувати ринок туристичних послуг Харкова в рамках подієвих турів, за своєю насиченістю, яскравістю, технічною оснащеністю значно поступається європейським; неналежний

рівень організації, технічного оснащення та фінансування тих культурно-мистецьких заходів, що здатні привертати увагу потенційних туристів, а також недостатню рекламно-інформаційну політику щодо тих івентів, які плануються.

Особливу увагу до культурно-туристичного простору міст привертають такі музичні події, як проведення джазових фестивальних акцій, шістьдесят з яких були або самостійними міжнародними джазовими фестивалями або джазовими проектами у рамках проведення міжнародних мистецьких фестивальних заходів, що значно підвищило престиж нашої держави на міжнародному рівні й стало визначальним чинником входження України у світовий культурний простір, зазначає З.П. Рось. Наприклад, міжнародний фестиваль «Jazz Bez» – транскордонний музичний марафон, котрий кожного року єднає довкола джазу десятки виконавців та тисячі слухачів із культурних центрів України й Польщі. За час існування фестивалю джазова федерація фестивалю розрослася вже на шістнадцять міст (в Україні – Львів, Луцьк, Київ, Харків, Тернопіль, Івано-Франківськ, Рівне, Севастополь, Одеса, Черкаси, а в Польщі – Перемишль, Люблін, Санок, Новіца, Ярослав та Білосток). Відбулося сотні концертів, на яких виступили музиканти з Німеччини, Польщі, Грузії, Литви, Португалії, Аргентини, Канади, Вірменії, Нідерландів, Швейцарії та України, утворилося десятки міжнародних проектів [40].

Тематика дисертаційного дослідження С.П. Зуєва «Сучасний культурний простір та семіотика музичного фестивалю» розкриває вплив процесів децентралізації, що відбуваються в «новому» культурному просторі, на динаміку поширення музичних форумів та особливості організації фестивалів в аспекті їх «місця розташування». Основні ознаки міського культурного простору міста Харків характеризуються, як сприятливий фактор, що зумовлює загальний рівень мистецького заходу та його художню концепцію, одне із провідних місць в культурному ландшафті України [13].

Починаючи з березня 2020 року, у діяльності мистецьких закладів

усіх рівнів та видів спостерігається пошук концертних, фестивально-конкурсних практик, які здатні забезпечити потребу людства у художньо-естетичному розвитку. Це обумовлено виникненням та поширенням світом вірусу COVID-19, що призвело до протиепідемічних заходів, а саме призупинення діяльності більшості конкурсів, фестивалів, а також заборони проведення інших масових заходів, зазначає Є.В. Куришев [22]. Втім, специфіка музичного мистецтва, як унікального явища соціокультурного простору, та проекція музично-виконавської діяльності, як певного феномена художньої культури, в умовах пандемії виводить на перший план необхідність переосмислення сутнісних ознак його складових, зокрема концертно-виконавської діяльності. Тому вимушена зупинка динаміки концертно-виконавської діяльності обумовила пошук реалізації через доступні сфери. Таким простором для реалізації перформативної діяльності став інтернет-простір, в якому музичні проекти, фестивалі та конкурси із офлайн-форматів перейшли в режим онлайн. Найбільшої уваги заслуговує конкурсно-фестивальний рух. Йдеться про виникнення низки конкурсів-фестивалів саме у дистанційній формі.

Висновки до першого розділу

Використання сучасних технологій арт-менеджменту та інноваційних тенденцій у соціально-культурній та освітній сфері суспільства, у розвитку культурних і творчих індустрій, великий досвід культурних практик мистецьких шкіл і фахівців-новаторів у формуванні культурних потреб суспільства передбачає зміну підходів до процесів організації концертно-фестивальної діяльності та професійної підготовки фахівців соціокультурного, музичного та художнього профілів, використання таких типів технологій арт-менеджменту, як: організаційно-управлінські й маркетингові технології, що забезпечують процеси планування, організації, реалізації та мотивації роботи виконавців для

здійснення конкретних культурних проєктів і видів художньої, музичної діяльності, зокрема концертно-фестивальної діяльності; освітні та професійно-орієнтовані технології реалізації програм художнього, соціокультурного, культурологічного та мистецтвознавчого профілю; творчо-розвиваючі технології й комунікативні технології, що впливають на процеси формування ціннісних орієнтацій концертно-фестивальної діяльності; технології реклами та громадських зв'язків, націлених на розробку, підготовку до випуску, виробництво і розповсюдження рекламної продукції; івент-технології організації подієвих акцій, проведення заходів розважально-ігрового та художньо-видовищного спрямування у концертно-фестивальній діяльності.

«Центр концертних та фестивальних програм» міста Вінниця, який було створено з метою популяризації українського національного музичного мистецтва, зокрема його мистецькі проєкти, зазнають докорінних змін та мають виконувати якісно інші функції просування культурного продукту в умовах військових дій на теренах України, реалізуючи такі культурні проєкти, що оптимально поєднують цілі, потреби, мотиви, інтереси, психологічні установки аудиторії споживачів і ціннісні орієнтації учасників, через включення аудиторії в контекст культури, переосмислення сучасних подій, акумуляцію всіх елементів, засобів і способів у процесі постановки та реалізації творчих проєктів різних рівнів та масштабів.

РОЗДІЛ 2.

КОНЦЕПЦІЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ЦЕНТРУ КОНЦЕРТНИХ ТА ФЕСТИВАЛЬНИХ ПРОГРАМ

2.1. Ідея, мета та завдання створення КЗ «Центр концертних та фестивальних програм»

Окресливши в актуальності дослідження значущість розвитку концертно-фестивального продукту для сучасних глобально-локальних викликів, ми акцентуємо увагу на ідейних практиках створення організацій, метою яких є створення якісного концертного, фестивального івенту, продукту для забезпечення культурних, мистецьких, творчій потреб жителів міста та гостей, а також популяризації музичного продукту Вінниччини.

КЗ «Центр концертних та фестивальних програм» - це Комунальний заклад, який є культурно-освітньою і науково-методичною організацією з відродження, збереження та розвитку культури, аматорського мистецтва, просвітницької та туристичної діяльності, створення та організації діяльності клубних формувань (творчих колективів, гуртків, студій, любительських об'єднань). Центр концертних та фестивальних програм створено з метою організації базового культурно-мистецького центру, популяризації українського національного музичного мистецтва, консолідування на своїх теренах потужного культурно-мистецького арсеналу для розвитку та просування творчого культурного продукту, самоорганізації культурного життя й підтримки творчих ініціатив громадян міста. Центр концертних та фестивальних програм - є новим об'єктом культурно-мистецького комплексу міста Вінниці, діяльність якого спрямовується на здійснення розвитку культурно – мистецького життя міста.

Актуальність розвитку Центру пояснюється низкою принципів, а саме:

- орієнтація на забезпечення оптимальних умов для реального доступу населення до культурно-мистецьких цінностей для розвитку духовного потенціалу громадян;
- визнання культурно-освітньої специфіки одним із базових факторів розвитку території, де культура виступає невід'ємним ресурсом суспільного й економічного розвитку;
- створення сучасного Центру з метою формування ефективної системи підтримки розвитку культури в місті;
- акумулювання творчих, культурних сил на теренах одного закладу шляхом проведення міжнародних, національних фестивалів, конкурсів та інших культурних заходів;
- здійснення діяльності в інтересах становлення та розвитку творчих здібностей талановитих громадян у різних напрямках культурної, мистецької, освітньої, екологічної, спортивної, оздоровчої діяльності;
- виявлення, становлення та розвиток творчого потенціалу талановитих громадян, задоволення їх культурних та духовних потреб, налагодження міжнародного обміну та досвіду у заявлених сферах.

Так, як Центр концертних та фестивальних програм є мультифункціональним підприємством, що поєднує розвинену матеріальну базу, кадровий потенціал фахівців галузі, той його потенційна здатність характеризується високопрофесійним здійсненням комплексних завдань у сфері постановки та реалізації творчих проектів різних масштабів, створенням музичного продукту власного виробництва.

На сьогодні Центр є інструментом впливу на трансформацію суспільства в культурному просторі, що передусє етапи розвитку територіальної громади та відповідає вимогам задоволення культурно-мистецьких потреб Вінничан. Також центр активно співпрацює та залучає до своєї діяльності представників культурного життя новоприєднаних територіальних громад, тимчасово переміщених осіб.

Звісно, що Центр не є джерелом отримання прямих прибутків, проте є ключовим елементом економічного розвитку міста: розвитку малого та середнього бізнесу. Шляхом реалізації творчих міні- та макро- проектів дає поштовх для зміцнення інфраструктури міста, розвитку туризму, розвитку ринку надання послуг у сфері відпочинку та розваг, рекламного бізнесу, що, в свою чергу відкриває шлях до залучення прямих інвестицій, відповідно, збільшує надходження до бюджету, сприяє утворенню нових робочих місць, та реалізації творчих ініціатив.

На сьогоднішній день, у період військового стану та активної пандемії, діяльність центру, як і всієї галузі культури змінила свій вектор, і якщо раніше, колектив центру в організації заходів намагався виносити більшість з них на відкриті площадки, то в умовах сьогодення більша частина роботи проходить в форматі онлайн. Концерти та проекти відзняються та транслюються на електронних ресурсах центру (сторінки в соціальних мережах).

Також слід зауважити, що колективом центру здійснено потужну роботу по співпраці з міськими студіями творчості, і ми пишаємося тим, що в умовах кризи ми змогли не тільки зберегти, а й збільшити різноманітність жанрової політики.

У обов'язки центру входить також і організація роботи двох професійних колективів, це Вінницький міський естрадно - духовий оркестр «ВінБенд» та Вінницький академічний міський камерний хор ім. В. Газінського. Нам вдалося не лише гармонійно інтегрувати їх у сучасні реалії мистецького життя міста, а й створювати нові проекти поєднавши їх в одне ціле. І на сьогодні як оркестр так і хор мають в своєму репертуарному листі сотні композицій як окремі колективи, і як один злагоджений механізм.

Якщо закрити очі на обставини, не слід забувати про те, що ми живемо у час змін та модернізації, і без втілення інноваційних форм роботи заклади культури не будуть приваблювати відвідувачів, тому Центр концертних та фестивальних програм активно впроваджує інноваційні

форми роботи у галузі культури нашого міста, реалізуючи свій потенціал. за такими напрямками:

- проекти та фестивалі спрямовані на розвиток підростаючого покоління;
- інноваційні форми роботи у масштабних загальноміських заходах;
- тісна співпраця з закладами культури та громадськими організаціями, волонтерськими організаціями;
- удосконалення діяльності творчих складових Центру (розширення репертуарного листа, написання нових арранжувань, поліпшення матеріальної репетиційної бази);
- навчально-методична робота центру;
- активізація інформаційно-рекламного забезпечення галузі культури шляхом співпраці з засобами масової інформації та розкруткою власних інтерфейсів;
- створення власного бренду.

Також центр за рахунок своєї діяльності сприяє:

- розвитку культурного життя та формування іміджу міста; вихованню почуття патріотизму та формуванню національної свідомості у підростаючого покоління;
- збереженню українських традицій та популяризації культурних надбань українського народу;
- створенню сприятливих умов для відпочинку та творчої самореалізації усіх верств населення;
- популяризації музичного мистецтва та кращих національних його зразки.

Але все ж основною, та незмінною місією комунального закладу є організація загальноміських культурно-мистецьких заходів.

В своєму функціональному потенціалі Центр здатен забезпечити:

- ознайомлення городян з досягненнями світової культури, розвиток усіх видів художньої самодіяльності та народної творчості, проведення театральних-видовищних заходів, розважальних програм, конкурсів,

фестивалів, виставок, презентацій, організація гастролей вітчизняних та зарубіжних творчих колективів; створення гуртків, студій; вокальних, музичних та хореографічних колективів, клубів;

- надання платних послуг населенню та стороннім організаціям;
- здійснення комерційної діяльності;
- торгово-посередницька діяльність;
- урегулювання гастрольно – концертної діяльності в місті;
- урегулювання гастрольно – концертної реклами в місті;
- надання в оренду приміщень «Центру» для проведення театрально-концертної діяльності, організації виставок та інших заходів, спільно з різними організаціями та інші види діяльності, не заборонені чинним законодавством;

- забезпечення митців багатофункціональною інфраструктурою з високоякісними концертними, репетиційними та звукозаписуючими площами;

- забезпечення сучасною базою для реалізації вітчизняних і міжнародних проектів та акцій з культурно-мистецького (концерти, творчі вечори тощо), наукового (конференції, конгреси тощо) й освітнього напрямків (семінари, фестивалі, звіти тощо);

- створення базового центру популяризації українського національного музичного мистецтва;

- задоволення культурних потреб населення;

- забезпечення доступності культурних послуг та культурно-мистецької діяльності для кожного громадянина;

- формування цілісного національного культурно-мистецького простору;

- інтеграція мистецтва у світовий культурний простір та підвищення ролі культури у формуванні позитивного іміджу міста.

В межах визначених напрямів діяльності Центр виконує такі завдання:

- створення конкурентоздатного культурно-мистецького продукту;

- організація та координація культурно-мистецької та гастрольної діяльності;
- організація та проведення фестивалів, виставок, конкурсів, концертів;
- реалізація комплексу довгострокових освітніх, культурно-мистецьких програм і проектів для дітей та молоді;
- сприяння охороні і збереженню культурної спадщини, історико-культурного середовища, пам'яток історії та культури, об'єктів авторського права, подання допомоги у самореалізації талановитими громадянами, у тому числі творчій молоді;
- визначення методології розробки й головної стратегії розвитку культурно-мистецької діяльності Центру;
- створення ефективної моделі фінансового та матеріально-технічного забезпечення Центру;
- сприяння інтеграції міста у світовий культурно-мистецький простір з метою обміну досвідом у цій сфері;
- створення культурно-мистецьких проектів та освітніх програм для різних вікових аудиторій: дітей, школярів, молоді та дорослих глядачів з метою підвищення загального культурного рівню громадян нашого міста;
- активна участь у створенні й розвитку вітчизняного культурно-мистецького середовища;
- сприяння розвитку культурних та духовних зв'язків та культурного обміну із містами-побратимами м. Вінниці, поширення інформації про творчий, науковий та культурний потенціал міста в Україні та за кордоном;
- співробітництво з місцевими, всеукраїнськими та міжнародними організаціями;
- просування національної культури й традицій шляхом гастрольно-концертної діяльності Центру;
- сприяння розвитку культури, в тому числі реалізації програм національно-культурного розвитку, доступів всіх верств населення,

особливо малозабезпечених, до культурних цінностей та художньої творчості.

Отже, діяльність Центру має на меті отримання таких результатів: чітко визначена координація гастрольно – концертної діяльності у місті; координація гастрольно – концертної реклами у місті, що призведе до упорядкування та знищення стихійної реклами; вихід на всеукраїнський ринок прокату професійного сценічного, звукового та світлового обладнання; участь у всеукраїнських акціях та турах; об'єднання на базі Центру професійних творчих колективів міста в єдину гастрольно – концертну організацію; виконання нагальних для суспільства й покращення культурного життя інформаційних, аналітичних, промоційних та пропагандистських функцій; впровадження дієвих механізмів використання філантропічної ініціативи, приватних і корпоративних інтересів та інвестицій задля розвитку культури.

2.2. Організаційно-правові засади функціонування Центру та напрями діяльності

Діяльність Центру координується управлінням культури Вінницької Міської Ради та безпосереднім засновником Вінницької Міською Радою. Центр є самостійним суб'єктом творчої та економічної діяльності, має статус, права й обов'язки юридичної особи. Центр проводить свою діяльність у постійній взаємодії з іншими об'єктами культурного призначення на території міста.

Застосовуються різні форми взаємодії залежно від питання, щодо якого здійснюється взаємодія. Форми та процеси взаємодії мають бути чітко регламентованими відповідними актами та погодженнями про співпрацю.

Фінансування Центру передбачає бюджетні та інші централізовані асигнування; цільове фінансування окремих проектів і програм засновниками Центру, сторонніми організаціями; цільові гранти

міжнародних фінансових та культурологічних організацій; надходження, отримані від реалізації цільових проектів і програм; надходження, отримані від оренди та прокату рухомого та нерухомого майна(сцена, звук, світло, концертна зала тощо); надходження, отримані від надання послуг(піротехніка, реклама, організація приватних заходів тощо); пасивні доходи: відсотки, дивіденди, роялті, страхові виплати і відшкодування; інші надходження, отримання яких не суперечить чинному законодавству. Центр наділяється капіталом (статутний фонд), розмір якого визначається засновником.

Дієвим документом функціонування Центру є колективний договір якій було схвалено загальними зборами трудового колективу 30 червня 2020 року з метою сприяння регулюванню трудових відносин і соціально-економічних інтересів працівників та власників. Колективний договір укладений відповідно до Закону України «Про колективні договори та угоди» і визначає взаємні виробничі, трудові та соціально-економічні відносини між уповноваженими власниками та працівниками підприємства.

Договір укладено на 2020-2023 рр. і діє доки не буде укладено новий. Зміни та доповнення до договору протягом строку його дії можуть вноситися тільки за взаємної згодою Сторін. Контроль за виконанням договору здійснюється безпосередньо Сторонами або уповноваженими ними представниками в порядку, застереженому Сторонами в окремій письмовій (або усній) угоді. Сторони що підписали цей колективний договір, щорічно звітують про його виконання.

Умови колективного договору є обов'язковими для Сторін, що його уклали. Ці умови у разі будь-яких спорів і різнобіжностей не можуть трактуватися як такі, що погіршують порівняно з чинним законодавством України становище працівників, інакше вони визначаються не дійсними.

Положення колективного договору поширюється на всіх працівників підприємства та обов'язкові як для власників та управлінського персоналу, так і для кожного члена колективу. Жодна зі Сторін, що уклали

колективний договір, не може в односторонньому порядку припинити виконання його положень. Колективний договір зберігає чинність у разі зміни складу, структуру та найменування підприємства, а у разі його реорганізації він може бути переглянутий за згодою сторін. У разі зміни керівника підприємства дія колективного договору зберігається не більше одного року. У цей період Сторони повинні почати переговори про укладання договору або заміну цього колективного договору.

Предметом договору є взаємні зобов'язання сторін щодо врегулювання трудових та соціально-економічних відносин.

Сторонами договору є адміністрація КЗ «Центр концертних та фестивальних програм» що представляє інтереси керівника і має відповідні повноваження згідно Статуту КЗ «Центр концертних та фестивальних програм»; профспілкова сторона (представники трудового колективу): профспілковий комітет первинної профспілкової організації, КЗ «Центр концертних та фестивальних програм».

Роботодавець визнає профспілковий комітет, єдиним представником трудового колективу, який має право на ведення переговорів та укладання договору, а також при його виконанні.

Положення чинного законодавства, норми генеральної, галузевої, територіальних угод приймаються сторонами договору в якості мінімальних гарантій, що є обов'язковими для виконання. Положення договору поширюється на усіх працівників КЗ «Центр концертних та фестивальних програм». Положення колективного договору діє до укладання нового договору. Сторони починають переговори по укладанню нового договору не раніш ніж за три місяці до закінчення терміну дії договору. Сторони зобов'язані після підписання договору у трьохденний строк подати його на реєстрацію до місцевого органу державної виконавчої влади. Зміни та доповнення до договору протягом його дії вносяться за взаємною згодою сторін у порядку, визначеному чинним законодавством. Зміни та доповнення до цього договору є його невід'ємною частиною. Жодна зі сторін не може під час терміну дії

договору в односторонньому порядку приймати рішення, що змінюють його положення або зобов'язання чи припинити їх виконання. Умови договору, які погіршують становище працівників у порівнянні з чинним законодавством, є недійсними.

Важливою складовою функціонування Центру є питання щодо організації виробництва праці та забезпечення продуктивної зайнятості. Жоден трудовий договір (контракт), що укладається підприємством із працівниками, не може суперечити колективному договору таким чином, щоб порівняно з останнім права та інтереси працівника в трудовому договорі (контракті), були якимось чином погіршені. У разі виникнення такого протиріччя відповідні положення трудового договору (контракту) визнаються недійсними.

КЗ «ЦК та ФП» зобов'язане передбачити в контракті або розробити та затвердити для кожного працівника його посадові обов'язки (функціональні обов'язок), ознайомити його з ними і вимагати лише їх виконання. У цих функціональних обов'язках чи в контракті може бути передбачене виконання одним із працівників обов'язків іншого лише в разі тимчасової відсутності останнього у зв'язку з хворобою, відпусткою або з інших поважних причин, при чому такі обов'язки можуть покладатися на іншого працівника тільки за додаткову плату та з урахуванням його реальної можливості виконувати їх, тобто з урахуванням належної професійної підготовки та зайнятості при виконанні безпосередніх обов'язків.

Кожний працівник зобов'язаний добросовісно та якісно виконувати свої обов'язки, працювати чесно та сумлінно, додержувати дисципліни праці, своєчасно та точно виконувати розпорядження власників та уповноважених ними осіб, додержуватися трудової та технологічної дисципліни, вимог нормативних актів про охорону праці, дбайливо ставитися до майна власників, на прохання адміністрації підприємства негайно подавати звіти про виконання свої конкретних обов'язків. Працівників може бути звільнено з підприємства у разі змін організації

виробництва, при скороченні чисельності або штату. У цих випадках адміністрація персонально попереджує їх про майбутнє звільнення не пізніше, ніж за два місяці. При цьому підприємство надає працівнику іншу роботу, а в разі неможливості цього або відмови працівника від неї останній працевлаштовується самостійно. При звільненні працівника на зазначеній у цьому пункті підставі йому виплачується вихідна допомога однієї середньо місячної заробітної плати. Звільнення працівників допускається лише після використання всіх наявних та додатково створених можливостей для забезпечення зайнятості на підприємстві.

Дієвим інструментарієм захисту працівників є функціонування і правові гарантії від профспілки. Профспілкова сторона зобов'язується: здійснювати громадський контроль за дотриманням законодавства про зайнятість, використання та заповнення робочих місць; проводити роз'яснювальну роботу з питань трудових прав та соціального захисту працівників, щодо яких прийнято рішення про звільнення; давати згоду на звільнення працівників тільки після використання усіх можливостей для збереження працівників тільки після використання усіх можливостей для збереження трудових відносин, а також використовувати передбачене чинним законодавством право на збереження роботи окремим категоріям працівників; захищати право молоді на працю, освіту, професійне навчання; надавати членам профспілкової організації безкоштовну правову допомогу й консультації з правових питань. У випадках порушення їх трудових прав захищати права працівників у відносинах з роботодавцем; захищати права та законні інтереси працівників при звільненні за ініціативою адміністрації; брати участь у розробці правил внутрішнього трудового розпорядку, сприяти їх виконанню працівниками, внесенню до них змін та доповнень, дотриманню працівниками трудової дисципліни.

Колективний договір регулює питання нормування та оплати праці, а саме заробітна плата виплачується працівникам регулярно в робочі дні у строки, встановлені колективним договором або нормативним актом роботодавця, погодженим з виборним органом первинної профспілкової

організації чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом (а в разі відсутності таких органів - представниками, обраними і уповноваженими трудовим колективом), але не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів, та не пізніше семи днів після закінчення періоду, за який здійснюється виплата.

У разі коли день виплати заробітної плати збігається з вихідним, святковим або неробочим днем, заробітна плата виплачується напередодні. Розмір заробітної плати за першу половину місяця визначається колективним договором або нормативним актом роботодавця, погодженим з виборним органом первинної профспілкової організації чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом (а в разі відсутності таких органів - представниками, обраними і уповноваженими трудовим колективом), але не менше оплати за фактично відпрацьований час з розрахунку тарифної ставки (посадового окладу) працівника.

Заробітна плата працівникам за весь час щорічної відпустки виплачується не пізніше ніж за три дні до початку відпустки. Оплата праці працівників здійснюється в першочерговому порядку. Всі інші платежі здійснюються власником або уповноваженим ним органом після виконання зобов'язань щодо оплати праці. Заробітна плата виплачується у національній валюті України з 15 по 18 числа за I половину та з 23 по 31 числа за II половину кожного місяця. Заробітна плата за час відпустки виплачується не менше ніж за три дні до початку відпустки. Розмір заробітної плати за першу половину місяця не менше оплати за фактично відпрацьований час з розрахунку тарифної ставки (посадового окладу) працівника. Установити мінімальну заробітну плату у розмірі 100% мінімального рівня, встановленого законодавчо. Відомості про оплату праці працівників надаються іншим органом та особам тільки у випадках, прямо передбачених законодавством. Оплату робочого часу за вимушені простої (із розрахунком місячної норми робочого часу) не з вини працівника здійснювати відповідно до чинного законодавства.

При укладанні трудового договору (контракту) адміністрація доводить до відома працівника розмір, порядок та строки виплати заробітної плати, умови, згідно з якими можуть проводитися утримання із заробітної плати. Робота у святкові, неробочі та вихідні дні, якщо вона не компенсується іншим часом відпочинку, а також надурочний час, оплачуються в подвійному розмірі. Надавати працівникам матеріальну допомогу на оздоровлення у сумі не більше ніж один посадовий оклад на рік. У разі звільнення працівника йому виплачується грошова компенсація за всі невикористані ним дні щорічної та додаткової відпустки.

У разі переведення працівника на роботу на інше підприємство, в установу, організацію грошова компенсація за не використані ним дні щорічних відпусток за його бажанням повинна бути перерахована на рахунок підприємства, установи, організації, куди перейшов працівник.

За бажанням працівника частина щорічної відпустки замінюється грошовою компенсацією. При цьому тривалість наданої працівникові щорічної та додаткових відпусток не повинна бути менше ніж 24 календарних дні. У разі смерті працівника грошова компенсація за не використані ним дні щорічної та додаткової відпустки працівникам, виплачується спадкоємцям.

При кожній виплаті заробітної плати керівник або уповноважений ним орган повинен повідомити працівника про такі дані, що належать до періоду, за який провадиться оплата праці: загальна сума заробітної плати з розшифровкою за видами виплат; розміри і підстави відрахувань та утримань із заробітної плати; сума заробітної плати, що належить до виплати.

При звільненні працівника виплата всіх сум, що належать йому від підприємства, установи, організації, провадиться в день звільнення. Якщо працівник в день звільнення не працював, то зазначені суми мають бути виплачені не пізніше наступного дня після пред'явлення звільненим працівником вимоги про розрахунок. В разі спору про розмір сум, належних працівникові при звільненні, власник або уповноважений ним

орган в усякому випадку повинен в зазначений у цьому пункті строк виплатити не оспорювану ним суму.

Профспілкова сторона зобов'язується: здійснювати громадський контроль за дотриманням законодавства з питань оплати праці, своєчасної виплати заробітної плати; контролювати розподіл та використання коштів фонду оплати праці, вносити обґрунтовані пропозиції щодо збільшення заробітної плати, виплати премій, надбавок, доплат, компенсацій, надання пільг працівникам, а також розподілу коштів, отриманих від надання платних послуг; надавати консультації та правову допомогу працівникам - членам профспілки у захисті прав з питань оплати праці, представляти їх законні інтереси у комісії з питань трудових спорів.

Для працівників Центру установлюються гарант, компенсації і пільги при службових відрядженнях, при переїзді на роботу в іншу місцевість і в інших випадках передбачених законодавством.

На підприємстві встановлюється такий режим роботи, що зобов'язуються виконувати всі працівники: початок роботи - 9:15; закінчення роботи - 18:15; перерва для відпочинку та приймання їжі - з 13:00 до 14:00; вихідні дні - субота та неділі. Напередодні святкових та неробочих днів тривалість роботи працівників скорочується на 1 годину.

Працівники підприємства мають бути повідомлені про надурочну роботу не менше, ніж за добу до її початку. Працівники підприємства за погодженням з адміністрацією мають право використовувати гнучкий графік роботи. Тривалість щорічної відпустки для працівників підприємства встановлюється не менше 24 календарних днів. Графік чергових щорічних відпусток затверджується адміністрацією підприємства до 15 січня поточного року, який до цього не пізніше 1 січня подається їй трудовим колективом. При визначеності черговості відпусток ураховуються сімейні та інші особисті обставини кожного працівника. Щорічні основна та додаткові відпустки повної тривалості у перший рік роботи надаються працівникам після закінчення шести місяців безперервної роботи на даному підприємстві, в установі, організації. У разі

надання зазначених відпусток до закінчення шести місячного терміну безперервної роботи їх тривалість визначається пропорційно до відпрацьованого часу, крім визначених законом випадків, коли ці відпустки за бажанням працівника надаються повної тривалості. Щорічні відпустки за другий та наступні роки роботи можуть бути надані працівникові в будь-який час відповідного робочого року. Черговість надання відпусток визначається графіками, які затверджуються власником або уповноваженим ним органом за погодженням з профспілковим чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом, і доводиться до відома всіх працівників. При складанні графіків ураховуються інтереси виробництва, особисті інтереси працівників та можливості їх відпочинку. Конкретний період надання щорічних відпусток у межах, установлених графіком, узгоджується між працівником і власником або уповноваженим ним органом, який зобов'язаний письмово повідомити працівника про дату початку відпустки не пізніше як за два тижні до встановленого графіком терміну. Поділ щорічної відпустки на частини будь-якої тривалості допускається на прохання працівника за умови, що основна безперервна її частина становитиме не менше 14 календарних днів.

Невикористана частина щорічної відпустки має бути надана працівнику, як правило, до кінця робочого року, але не пізніше 12 місяців після закінчення робочого року, за який надається відпустка. Відкликання з щорічної відпустки допускається за згодою працівника лише для відвернення стихійного лиха, виробничої аварії або негайного усунення їх наслідків, для відвернення нещасних випадків, простою, загибелі або псування майна підприємства, установи, організації з додержанням вимог частини шостої цієї статті та в інших випадках, передбачених законодавством. У разі відкликання працівника з відпустки його працю оплачують з урахуванням тієї суми, що була нарахована на оплату невикористаної частини відпустки.

Перелік посад і професій, що дають право на додаткову відпустку за

ненормований робочий день, за роботу в шкідливих та важких умовах праці, а також у інших випадках, передбачених чинним законодавством. Через сімейні обставини та з інших поважних причин працівникам за їх заявами може бути надано відпустка без збереження заробітної плати на строк, застережений угодою між працівником та адміністрацією підприємства, тривалістю не більше 15 календарних днів. Жінці, яка працює і має двох або більше дітей віком до 15 років, або дитину-інваліда, або яка усиновила дитину, батьку, який виховує дитину без матері (у тому числі й у разі тривалого перебування матері в лікувальному закладі), а також особі, яка взяла дитину під опіку, надається щорічно додаткова оплачувана відпустка тривалістю 10 календарних днів без урахування святкових і неробочих днів (стаття 73 Кодексу). За наявності декількох підстав для надання цієї відпустки її загальна тривалість не може перевищувати 17 календарних днів. Зазначена у частині першій цієї статті відпустка надається понад щорічні відпустки, передбачені статтями 75 і 76 Кодексу, а також понад щорічні відпустки, встановлені іншими законами та нормативно-правовими актами, і переноситься на інший період або продовжується у порядку, визначеному статтею 80 Кодексу.

Профспілкова сторона зобов'язується: здійснювати громадський контроль за дотриманням законодавства про відпустки; узгоджувати з роботодавцем графік черговості надання відпусток на кожний календарний рік.

Важливим є і питання прийняття та звільнення працівників. Кожний новоприйнятий працівник зобов'язаний ознайомитися з умовами колективного договору під розпис. Не допускається звільнення працівника у зв'язку з ліквідацією робочого місця, якщо до досягнення пенсійного віку йому необхідно пропрацювати 1 рік. Контрактна форма укладання трудового договору встановлюється для: директора (керівника) (п.4 ст.65 Господарського кодексу України); інших працівників, якщо можливість прийняття їх на роботу на контрактній основі передбачено законами України.

Важливою правовою компонентою є забезпечення умов і охорони праці. Забезпечення безпечних умов праці є обов'язком директора (уповноваженого ним органу), який організує умови праці на робочому місці, безпеку технологічних процесів, машин, механізмів, устаткування, інших засобів виробництва, наявність засобів захисту, відповідність санітарно - побутовим нормативним актам з охорони праці.

Працівники мають право відмовитися від дорученої роботи, під час якої створюється ситуація, небезпечна для їх життя та здоров'я, якщо такі умови прямо не передбачено трудовими договорами (контрактами), а також для життя та здоров'я інших людей і навколишнього середовища. Працівники зобов'язані знати та виконувати вимоги нормативних актів про охорону праці, правила роботи з машинами, механізмами, устаткуванням, іншими засобами виробництва, користуватись засобами індивідуального та колективного захисту, проходити обов'язкові медичні огляди (може бути передбачено й інші обов'язки працівників).

Власник (уповноважений ним орган) зобов'язаний відшкодувати працівникам фізичну шкоду, завдану пошкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням трудових обов'язків, а також моральну шкоду, завдану внаслідок небезпечних або шкідливих умов праці, на умовах і в порядку, передбачених статтею 173 КЗпП України, статтями 7,9 Закону України «Про охорону праці», Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та іншими законодавчими та нормативно-правовими актами України.

Працівники зобов'язуються використовувати надані їм у користування (розпорядження) транспортні засоби, техніку та інше майно власника тільки в службових цілях. Власник або уповноважений ним орган розробляє за участю професійних спілок і реалізує комплексні заходи щодо охорони праці відповідно до Закону України "Про охорону праці" . План заходів щодо охорони праці включається до колективного договору. Для проведення заходів по охороні праці виділяються у встановленому порядку кошти і необхідні матеріали. Витратити ці кошти і матеріали на

інші цілі забороняється.

Порядок використання зазначених коштів і матеріалів визначається в договорі. Трудові колективи контролюють використання коштів, призначених на охорону праці. Створюються безпечні і нешкідливі умови праці. Забезпечення безпечних і нешкідливих умов праці покладається на власника або уповноважений ним орган. Умови праці на робочому місці, безпека технологічних процесів, машин, механізмів, устаткування та інших засобів виробництва, стан засобів колективного та індивідуального захисту, що використовуються працівником, а також санітарно-побутові умови повинні відповідати вимогам нормативних актів про охорону праці.

Власник або уповноважений ним орган повинен впроваджувати сучасні засоби техніки безпеки, які запобігають виробничому травматизмові, і забезпечувати санітарно-гігієнічні умови, що запобігають виникненню професійних захворювань працівників. Власник або уповноважений ним орган не вправі вимагати від працівника виконання роботи, поєднаної з явною небезпекою для життя, а також в умовах, що не відповідають законодавству про охорону праці. Працівник має право відмовитися від дорученої роботи, якщо створилася виробнича ситуація, небезпечна для його життя чи здоров'я або людей, які його оточують, і навколишнього середовища.

У разі неможливості повного усунення небезпечних і шкідливих для здоров'я умов праці власник або уповноважений ним орган зобов'язаний повідомити про це орган державного нагляду за охороною праці, який може дати тимчасову згоду на роботу в таких умовах. На власника або уповноважений ним орган покладається систематичне проведення інструктажу (навчання) працівників з питань охорони праці, протипожежної охорони.

Первинні профспілкові організації обговорюють і схвалюють комплексні плани поліпшення умов, охорони праці та санітарно-оздоровчих заходів і контролюють виконання цих планів.

Профспілкова сторона зобов'язується: здійснювати громадський

контроль за дотриманням законодавства про охорону праці, створенням безпечних умов праці відповідних санітарно - побутових умов (ст. 41 ЗУ «Про профспілки, їх права і гарантії діяльності»); представляти законні інтереси працівників у вирішенні питань з охорони праці; у випадку виявлення порушень з охорони праці вносити роботодавцю подання та вимагати усунення таких порушень; брати участь у роботі комісії з соціального страхування, делегуючи своїх членів до її складу.

Здійснювати фінансування заходів з охорони праці відповідно до ст.19 Закону України «Про охорону праці», враховуючи зміни і доповнення від 02.06.11р. Проводити профілактику ВІЛ-інфекції/СНІДу та туберкульозу у виробничому середовищі та недопущення випадків дискримінації працівників із такими захворюваннями. Забезпечити рівні права та можливості жінок і чоловіків (стаття 18 Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»).

Власник (адміністрація) підприємства гарантує надання працівникам вільного часу для проходження медичних оглядів, одержання медичної допомоги, явки до державних органів для вирішення необхідних житлово - побутових проблем працівників без проведення будь-яких відрахувань із заробітної плати або інших необґрунтованих санкцій.

Профспілкова сторона зобов'язується: приймати участь розробці положень про преміювання; приймати участь у розподілі коштів отриманих в результаті надання платних послуг; інформувати членів профспілки про розподіл путівок, розподіл коштів, виділених на здійснення культурно-масової, спортивної та оздоровчої роботи; сприяти отриманню працівникам закладу безкоштовної правової допомоги в обкомі профспілки працівників культури; організовувати новорічні заходи для дітей і дорослих, вечори відпочинку, одноденні поїздки, ювелірні вечори та інші культурно-масові заходи; залучати молодь до діяльності профспілкової організації, забезпечити представництво молоді у складі профкому; надавати членам профспілки матеріальну допомогу у випадках погіршення матеріального стану, хвороби, інших соціально-побутових

труднощів.

Підприємство гарантує свободу організації та діяльності профспілкової організації, проведення в неробочий час загальних зборів трудового колективу.

Роботодавець зобов'язаний: надавати на запити профспілкової сторони у тижневий строк інформацію (документи) з питань умов й оплати праці працівників, соціально- економічного розвитку закладу і виконання колективного договору, згідно ст.45 ЗУ «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності». Створювати згідно ст.248-249 КЗпП України та ст.42 ЗУ «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності».

При наявності письмових заяв працівників закладу, які є членами профспілкової організації, щомісячно та безкоштовно перераховувати на рахунок профорганізації членські профспілкові внески працівників одночасно із виплатою заробітної плати. Згідно ст..250 КЗпП України та ст.44 ЗУ «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» забезпечити перерахування коштів на рахунок профспілкової організації у розмірі не менше 0,3% від фонду оплати праці на культурно-масову, фізкультурну та оздоровчу роботу. Притягання до дисциплінарної відповідальності працівників, які є членами профспілкового комітету, здійснювати у порядку, передбаченому ст.252 КЗпП України. Надавати членам профкому вільний від праці час зі збереженням середнього заробітку для участі в консультаціях, переговорах, виконання громадських обов'язків в інтересах колективу, на участь у роботі профкому не менше двох годин на тиждень. На час їх профспілкового навчання надавати додаткову відпустку тривалістю до 6 календарних днів зі збереженням середньої заробітної плати за рахунок фонду оплати праці (ст..252КЗпП України).

Адміністрація закладу зобов'язана заздалегідь інформувати трудовий колектив про зміну форми власності або його структурних підрозділів. При приватизації закладу до плану приватизації включається положення про гарантії збереження обсягів виробництва та робочих місць,

утримання та використання об'єктів соціальної інфраструктури, що перебувають на балансі .

У разі невиконання або неналежного виконання обов'язків, передбачених цим договором, Сторони несуть відповідальність згідно з чинним законодавством. Спори між Сторонами вирішуються в порядку, встановленому законодавством України. Притягнення до дисциплінарної, адміністративної або кримінальної відповідальності не виключає цивільної, матеріальної або інших видів відповідальності винних осіб.

Відповідно до статутної діяльності Центр функціонує в напрямку:

- *культурно-мистецької діяльності*: координація та організація гастрольно-концертної діяльності; технічно-інформаційне висвітлення усіх міських заходів; організація та проведення музичних фестивалів, місцевих, регіональних, національних та міжнародних конкурсів, творчих звітів, урочистостей державного й світового масштабів, семінарів, конференцій тощо; запрошення та прийом закордонних виконавців; планування й організація маркетингової діяльності, яка полягає в інформаційно-рекламних заходах, моніторингу контингенту користувачів послугами Центру тощо; розробка нових культурно-мистецьких стратегій розвитку Центру; розробка маркетингових ініціатив по просуванню Центру; збереження та популяризація надбань національної музичної культури; інтеграція до європейського й світового культурно-мистецького простору; просування вітчизняного музичного мистецтва; організація міжнародних обмінів, стажувань, майстер-класів.
- *освітньої діяльності, яка включає в себе*: навчально-виховну: організація та проведення освітніх програм, призначених для різних категорій громадян: дітей, школярів, студентів, дорослого населення; організація курсів, творчих вечорів, музичних презентацій, лекцій, дискусійних клубів, майстер-класів тощо; науково-методичну в рамках якої вирішуються задачі створення бази культурно-

мистецьких установ, організацій та закладів, мистецьких об'єднань; просвітницьку: координація й керування культурно-освітніми програмами розвитку Центру; створення цілісного інформаційно-культурного простору з метою формування національної свідомості; створення мережі партнерських зв'язків на всіх рівнях; менеджмент у сфері культури та впровадження нових інформаційних технологій в межах Центру; популяризація комплексу освітніх, культурно-мистецьких програм і проектів серед дітей та молоді.

Отже, комунальний заклад «Центр концертних та фестивальних програм» є підприємством з чітко визначеною метою, цілями і завданнями. Всі суб'єкти розглядаємого нами підприємства захищені у своїх правах і ознайомлені зі своїми професійними обов'язками. Напрямки роботи Центру відповідають основним засадам та пріоритетам державної культурної політики України.

Висновок для другого розділу

Концепція функціонування та розвитку центру концертних та фестивальних програм чітко визначає ідею, мету та завдання створення Центру.

КЗ «Центр концертних та фестивальних програм» як комунальний заклад поклав на себе завдання культурно-освітнього та науково-методичного характеру, які дозволяють організувати концертно-фестивальні практик, які здатні відродити, зберегти та розвивати культуру, аматорське мистецтво, просвітницьку та туристичну діяльність Вінниччини.

Центр концертних та фестивальних програм створено з метою організації базового культурно-мистецького центру, популяризації українського національного музичного мистецтва, консолідування на своїх теренах потужного культурно-мистецького арсеналу для розвитку та

просування творчого культурного продукту, самоорганізації культурного життя й підтримки творчих ініціатив громадян міста. Центр концертних та фестивальних програм - є новим об'єктом культурно-мистецького комплексу міста Вінниці, діяльність якого спрямовується на здійснення розвитку культурно – мистецького життя міста.

Актуальність розвитку Центру пояснюється низкою принципів, які корелюються з основними засадами та пріоритетами державної культурної політики України.

Центр, створені центром концертно-фестивальні практики є важливим інструментом впливу на трансформацію культурного простору Вінничини, задоволення культурно-мистецьких потреб як вінничан так і гостей міста.

Діяльність Центру регулюється чітко окресленими організаційно-правовими нормами, координується управлінням культури Вінницької Міської Ради та безпосереднім засновником Вінницької Міською Радою. Центр є самостійним суб'єктом творчої та економічної діяльності, має статус, права й обов'язки юридичної особи. Центр проводить свою діяльність у постійній взаємодії з іншими об'єктами культурного призначення на території міста. Застосовуються різні форми взаємодії залежно від питання, щодо якого здійснюється взаємодія. Форми та процеси взаємодії мають бути чітко регламентованими відповідними актами та погодженнями про співпрацю.

Основним документом функціонування Центру є колективний договір якій було схвалено з метою сприяння регулюванню трудових відносин і соціально-економічних інтересів працівників та власників. Предметом договору є взаємні зобов'язання сторін щодо врегулювання трудових та соціально-економічних відносин.

РОЗДІЛ 3

КОНЦЕРНО-ФЕСТИВАЛЬНА ПОСЛУГА ЯК КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЄВА ПРАКТИКА

3.1. Концертно-фестивальна послуга в системі забезпечення культурних потреб для різних соціально-вікових категорій

Основними виробниками концертно-фестивальних послуг є Вінницький міський естрадно - духовий оркестр «ВінБенд» та Вінницький академічний міський камерний хор ім. В. Газінського, популярність яких є беззаперечною.

Вінницький міський естрадно - духовий оркестр «ВінБенд» створений десять років тому, з ініціативи міського голови Володимира Гройсмана, колектив за ці роки здійснив чимало цікавих концертних виступів. На сьогоднішній день в своєму доробку оркестр має більше пів сотні різноманітних концертних програм. «ВінБенд» складається з найкращих музикантів міста, серед його артистів є лауреати та переможці різноманітних джазових фестивалів.

Концерти «ВінБенду» завжди проходять в атмосфері живої енергетики, яка не залишає байдужим жодного слухача. Репертуарна політика оркестру дуже різноманітна - це і джазові аранжування - класичні та сучасні, естрадні обробки музики з улюблених кінофільмів, твори українських авторів та популярні мелодії радянської та зарубіжної естради. Полум'яна, багата нюансами, злагоджена гра оркестру незмінно приводить

у захват слухача.

Вінницький академічний міський камерний хор ім. В. Газінського є доволі потужним колективом, який просуває хорове мистецтво.

Академічний міський камерний хор «Вінниця» засновано 23 листопада 1984 року. 23 листопада 2019 року колективу виповнилося 35 років від дня створення Вінницького академічного міського камерного хору ім. Віталія Газінського, засновником та незмінним керівником якого до недавнього часу був народний артист України, професор, Почесний громадянин м. Вінниці Віталій Іванович Газінський. Вшановуючи пам'ять Маестро, хор тепер носить його ім'я. Нині головним диригентом колективу є молодий хормейстер, випускниця Київської Національної музичної академії України ім. П.І.Чайковського, викладач Вінницького коледжу культури і мистецтв ім. М.Д.Леонтовича Христина Бедзір, хормейстером – заслужений працівник культури України Зінаїда Куркова. Камерний хор ім. Віталія Газінського є Володарем 6 Гран-Прі, лауреатом багатьох міжнародних конкурсів і фестивалів, неодноразово представляв Україну на престижних європейських хорових конкурсах та фестивалях, визнавався одним із найкращих хорів нашої держави.

За цей час підготовлено та виконано близько 500 творів вітчизняної та зарубіжної класики, обробок українських народних пісень, сучасних хорових композицій. Щорічно хор дає близько 60-ти концертів як на Вінниччині, так і у різних куточках нашої держави та за її межами. У рамках проведення хорових асамблей М.Д.Леонтовича хоровим колективом було підготовлено та виконано оперу М. Леонтовича «Нарусалчин Великдень». За диригентським пультом був народний артист України, професор, лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка, маестро Мирослав Скорик. Також, з нагоди святкування Дня міста у супроводі симфонічного оркестру Львівської філармонії, на головній площі міста виконано кантату К. Орфа «Карміна Бурана», яку змогли почути та побачити близько 80-ти тисяч глядачів. Головним диригентом був відомий у Європі музикант, диригент, піаніст — італієць Карло Теннон. До

святкування днів Європи у м. Вінниці було виконано «Симфонію № 9» Л. В. Бетховена— «Німецький реквієм» Й. Брамса.

Творчість хору є музичною візитівкою Вінниці.

У 2021 році було започатковано Міжнародний фестиваль хорового мистецтва ім. В.Газінського. Народний артист, диригент і композитор, професор Віталій Газінський залишив вагомий слід у мистецькому житті Поділля та України в цілому. Вінницький хор його імені – це культурна візитівка міста і гордість громади. Він створив цей колектив у 1984 році. За роки свого існування хор здобував не одну почесну нагороду на міжнародних конкурсах, виступав перед півмільйонною аудиторією у Ватикані та отримав благословення Понтифіка. У пам'ять про свого засновника колектив носить його ім'я. "Це перший Міжнародний фестиваль ім. Віталія Газінського. Він започаткований минулого року на честь видатного диригента і творця Вінницького академічного міського камерного хору, який виступав навіть у Ватикані. Але через карантинні обмеження його довелося перенести. Наразі ж ми стартуємо. Головним виконавцем фесту буде його дітище - наш хор", - повідомила Бедзір [48].

Фестиваль об'єднав чисельні хорові колективи України. В пам'ять великого Вінничанина було відкрито пам'ятну дошку. Меморіальну дошку у вигляді стилізованого скрипкового ключа встановили на будівлі Спілки художників України, де наразі проводить репетиції Академічний міський камерний хор «Вінниця», якому присвятив своє жаття Віталій Газінський.

Отже, творча діяльність Вінницького академічного міського камерного хору ім. В. Газінського є потужним музичним брендом концертно-фестивальної Вінниці.

Серед концертних послуг Центру є ряд традиційних заходів, які проводяться кожного року.

Так, серед традиційних концертних послуг центру є святкування Міжнародного дня музики.

Щорічний загальноміський інтерактивний конкурс «MUSIC CAMP Вінниця-2020» - це унікальна можливість запалити свою зірку на творчому Олімпі міста.

Доволі цікави є досвід співпраці з Music Camp International, за ініціативою якого вже декілька років поспіль ініційовано участь дітей у музичному дитячому таборі. Для соціально незахищених верств населення (малозабезпечені, багатодітні родини, діти учасників АТО) участь безкоштовна.

Протягом лише декількох днів дітей навчають грати на музичних інструментах та готують до заключного гала-концерту. Табір разом із засновницею – диригенткою Констанцією Фортунато приїздить до міста на запрошення вінницького фонду “Подільська громада”. Для довідки – «Констанція Фортунато закінчила коледж Wheaton в Іллінойсі, отримала ступінь магістра в музиці та літературі. Більше сорока років вона займається музикою та публікує навчальні програми музичної освіти для будь-якого віку – від дошкільнят до дорослих. Вона проводить тренінгові

семінари, бере участь в хорових фестивалях як запрошений диригент, була доцентом в аспірантурі та спеціалізованим консультантом у США»

За п'ять днів кожна дитина може навчитися хоровому співу (6-7 творів на 4 мовах) та опанує базові навички гри на 2 інструментах. Результатом кемпу є урочистий концерт у супроводі симфонічного оркестру, де беруть участь всі діти [7].

Вже традиційним стало проведення Всесвітнього дня The Beatles. Свято присвячене легендарній четвірці з Ліверпуля. У 1957 році в Ліверпулі відкрився клуб The Cavern. Саме там починав свій творчий шлях гурт The Beatles, до якого тоді входили музиканти Джон Леннон, Пол Маккартні та Джордж Харрісон. Пізніше до них приєднався Рінго Стар.

Славетна «Ліверпульська четвірка», беззаперечно, була одним із найпопулярніших колективів, про що свідчать мільйони бітломанів по всіх земній кулі. І це визнання не зникло з роками, адже їхні пісні й досі лунають кожні 15 секунд у різних куточках світу. Звичайно, у Вінниці теж шанують та люблять.

У Вінниці до Дня міста відкрили сквер «Ліверпуль». На території біля McDonald's з'явилася сучасна арт-композиція з Beatles та оновлена площа. Біля силуетів легендарних Beatles вже фотографуються вінничани та гості

міста. На вулиці Соборній поруч встановили найвідоміше фото гурту [47].

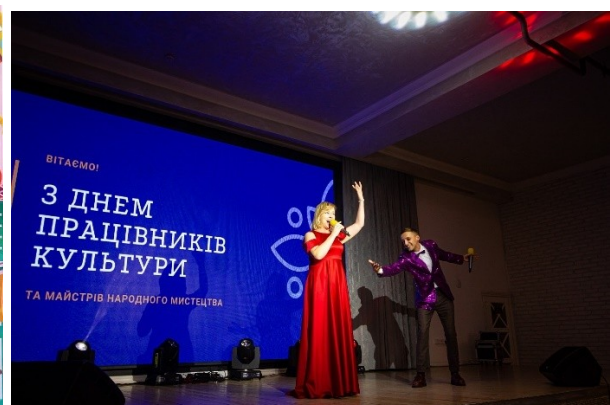
Окрім всесвітньо відомих музичних трендів Центр привертає увагу і до хорового мистецтва. Хоровий спів завжди вважався перлиною національної музичної культури. Адже, часто саме через хорове мистецтво світ ідентифікував Україну як самобутню націю з багатовіковою історією. Сьогодні хорова культура залишається дієвим інструментом у задоволенні естетичної потреби людей у формуванні високих духовних цінностей.

Так, саме за ініціативою Вінницького академічного міського камерного хору ім. Віталі Газинського щороку презентують програму «Різдвяна подорож» у костелі Діви Марії Ангельської, даруючи своїм глядачам світле розмаїття музичних різдвяних традицій країн світу.

Відгуки учасників свідчать про високий виконавський рівень концертної програми «Пишаємось, що маємо такий колектив та дякуємо його учасникам! Радіємо, що аудиторія поціновувачів цього виду мистецтва завжди більша за приміщення в яких відбуваються концерти! Віримо, що завдяки нашим захисникам та захисницям зовсім скоро будемо насолоджуватись переможними гімнами у виконанні камерного хору!» [38].

Колектив КЗ «Центр концертних та фестивальних програм» щорічно доєднується до святкування Всеукраїнського дня працівників культури та майстрів народного мистецтва! «У цей день всі вітання лунають для тих, хто своєю невтомною працею та вагомими здобутками збагачує духовну скарбницю українського народу, примножує славу нашої держави та формує її унікальний простір, який об'єднує людей, а головне – робить все для того, аби культура розвивалася, була живою та сучасною, навіть в умовах сьогодення» [46].

За партнерської підтримки КЗ «Центр концертних та фестивальных програм» у Вінниці відбувається Міжнародний пісенний фестиваль-конкурс «Золотий птах»/

Міжнародний пісенний фестиваль-конкурс для молоді з інвалідністю «Золотий птах» проходить в онлайн-форматі. Окрім конкурсантів з України висловлюють бажання брати участь у фестивалі представники з Польщі та Грузії. «З року в рік престиж фестивалю-конкурсу «Золотий птах» і його популярність зростає. Цього року ми проаналізували велику кількість заявок, відеопрезентацій від претендентів на участь у міжнародному фестивалі-конкурсі. Зазвичай ми відбираємо по 10 учасників у кожен віковий категорію. Цього року ми зробили виключення, зважаючи на велику кількість талановитих виконавців, які претендують на участь у нашому фестивалі. Тому цього року ми зустрічатимемо онлайн 26 учасників фестивалю, а не 20 як зазвичай. Також хочу відмітити, що виконавський рівень учасників теж невпинно зростає. Наші конкурсанти, які вже здобули досвід на попередніх фестивалях-конкурсах, враховують побажання членів журі, викладачів. І нам приємно зустрічати з кожним роком все більше професійних та всебічно розвинених учасників», – каже народна артистка України, голова журі Ірина Швець [45].

Яскравим концертно-фестивальним брендом Вінниччини є Vinnytsia Jazzfest, де Центр виступає як співорганізатор. Головний меседж якого є «Відібрати кращі кадри фестивалю».

Так у 20221 році фестиваль позначився 12 годинним марафоном виняткової музики та блискучої живої гри, яку подарували понад 100

кращих артистів із 6 країн: України, Польщі, США, Нігерії, Анголи і Гани. Крім концертів і мюзиклу протягом трьох днів на трьох локаціях відбулися й інші не менш важливі події: незабутні «Джазові сніданки», фотовиставки, яскрава POLISH JAZZ NIGHT, IX Всеукраїнський конкурс молодих джазових виконавців на призи Вінницького міського голови Сергія Моргунова і, звісно, презентація першої «Ретроспективи українського джазу», завдяки якій усі глядачі ще й отримали унікальну можливість - «мандрувати у часі».

Фестиваль на сьогодні є досить потужним бердовим івентом Вінниці. Так, перед кожним концертом на великому екрані демонструються короткометражні фільми з рідкісними відеокадрами, раритетними світлинами і згадкою ключових музикантів, організаторів фестивалів та джазових клубів, які за 30 років Незалежності створювали і розвивали джазовий ринок в Україні. «Ми щасливі, що на усіх подіях очі глядачів сяяли безмежним щастям і кожного артиста зала вітала найгучнішими оваціями, стоячи!» , саме так коментують організатори відчуття від фестивалю.

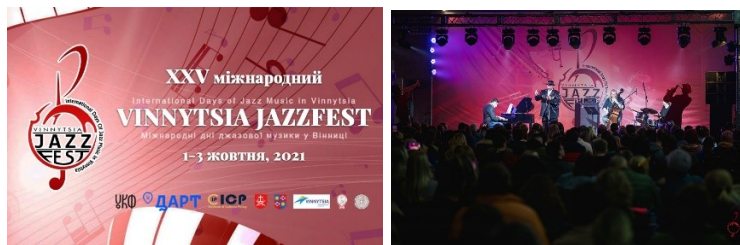
У 2021 році вінничани та гості міста мали змогу почути джазову творчість: всеукраїнського молодіжного сесійного джазового бенду на чолі з музичним керівником та диригентом Євгеном Попелем, Тріо Олексія Петухова, Лаура Марті і JAZZ in KYIV BAND на чолі з легендою українського джазу і особливим митцем для вінницького фестивалю Олексієм Коганом, спеціальним гостям із Польщі - саксофоністу Дареку Рубіновському і O.N.E Quintet, Дані Винницькій і гурту Shockolad, OLD FASHIONED BAND, Рею Брауну-молодшому і Тріо Андрія Арнаутова.

Свято джазової музики відбувається за підтримки таких партнерів як: XXV міжнародний джазовий фестиваль VINNYTSIA JAZZFEST-2021 реалізувався в межах партнерської програми «Культура. Туризм. Регіони» Український культурний фонд і Державне агентство розвитку туризму України, за особистого сприяння Вінницького міського голови Сергій Моргунов, за підтримки Вінницька міська рада і Вінницька обласна

державна адміністрація, Konsulat Generalny RP w Winnicy / Генеральне Консульство РП у Вінниці, Афіша Вінниці, «Ретроспектива Українського джазу»: Український центр культурних досліджень, Ukrainian Institute - Український інститут, Джазографія / Джазография / Jazzography in UA.

Національний інформаційний партнер – Media Light Group.

Медіа-партнери: телеканал «ВІТА», телеканал «Вінниччина», телеканал «UA: Вінниця», радіо «Місто над Бугом», радіо «Такт», радіо «Лада», «Радіо Люкс», газета RIA, газета «Голос України», «Вінницька газета», газета «33 канал», журнал Ukrainian People (США), «Тайны звезд», український інтернет-журнал «Музика», журнал «Persona TOP», «Афіша Вінниці - moemisto.ua, vezha.ua, «На Парижі», vinnitsianews.com, Діпо.Вінниця, vinnitsa.info, vinnitsaok.com.ua, i-vin.info, Visit Vinnytsia, Vinnytsia.city, Vinnytsia PressPoint, vinbazar.com, vitatv.com.ua, misto.vn.ua, vlasno.info, likenews.com.ua, myvin.com.ua, vip.vn.ua, likeme.one, «Вінниця – довідник твого міста» [52].

Концертно-фестивальна діяльність Центру є різноманітною і доволі потужною. Ініційовані Центром концерти, фестивалі є доволі популярними, як серед жителів Вінниці, так і гостей міста. Концертна, фестивальна послуга (продукт) здатний забезпечити творчі потреби різних соціально-вікових категорій.

3.2. Відновлювальний потенціал концертно-фестивального продукту під час військової агресії

Концертна діяльність Центру набуває особливого значення під час

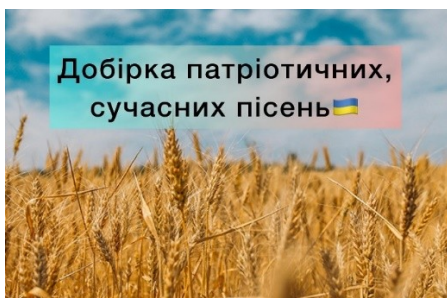
військового агресії, адже музичні практики в своєму функціональному призначенні здатні відновити людський духовний, патріотичний потенціал.

Діяльність Центру під час військової агресії спрямована на активні концертні заходи, які дозволять залучити благодійні кошти на потреби ЗСУ.

Так, Центром було організовано благодійний захід до Дня Музики "Ad vitam aeternam" Присвячений світлій пам'яті загиблих музикантів

З нагоди Дня захисника України, було запропоновано добірку патріотичних українських пісень! Слухаємо українське! Віримо в ЗСУ, віримо в перемогу!. До збірки увійшли наступні пісні і музичні твори : Chico & Qatoshi – "Ластівки, Океан Ельзи - "Перемога" (feat. Kalush) , Енджі Крейда – "Враже ", Тіна Кароль - "Вільні. Нескорені ", Chico & Qatoshi -" Допоможе ЗСУ", Skofka - "Чути Гімн, Віктор Винник, МЕРІ - "Я з України, Гурт Кулі -" Слава Україні ", Eugene Star - "Все Буде Україна "(Everything Will Be Ukraine), PROBASS & HARDI - "КОЗАКИ ЙДУТЬ "(feat. ANNA BULAT), Без обмежень - "Вільні люди", KARTA SVITU - "Вона лягає спати",MELOVIN - "Не зволікай", KAMALIYA - "Війна", Tom Soda - "Черемшина".

Концертна діяльність Вінничини спрямована на патріотичне виховання підлітків. Саме музичні практики в цьому питанні мають потужний потенціал. Як приклад, можемо навести концерт до Дня Соборності України у Вінницькому технічному фаховому коледжі.

У концертній програмі взяли участь: солістка військового оркестру військової частини 3008 Національної гвардії України, учасниця проекту "Голос країни" Вікторія Гнатюк, Вінницький академічний міський камерний хор ім.Газінського (худ.керівник та диригент - Христина Бедзір), ансамбль танцю "Вінничанка" (керівник - заслужений діяч естрадного мистецтва Людмила Шахова), етно-фольк гурт "Зелен-рута" (керівник - Ірина Кашпрук), дует "Крила" Вінницького торгівельно-економічного інституту, учасниця проекту "Голос країни" Аліна Барановська, ведуча - заслужена артистка України Наталія Шолом.

Вже традиційними стали святкові програми Вінницького академічного міського камерного хору ім. В.Газінського «Різдвяна подорож» в Костелі Святого Духа. Під час виступу для усіх присутніх лунали колядки та унікальні твори з пісенної скарбниці народів світу, що славлять новонародженого Христа. Гості мистецької події поринули у музичну мандрівку країнами Європи й не тільки, адже хор співав дев'ятьма мовами:

українською, польською, італійською, іспанською, англійською, французькою, грузинською, німецькою норвезькою.

Так як захід був проведений з благородною місією – а саме допомогти нашим військовим, усі бажаючі мали змогу долучитись до доброї справи. Загальними зусиллями було зібрано 7 тисяч 641 грн [18].

До благодійних концертних акцій долучаються і інші музичні колективи Вінниці. Так, Музиканти Подільського камерного хору «Леонтович-капела» виконували щедрівки з різних регіонів України, переробивши їх на сучасний лад. Також заспівали колядки, що родом з Європи та Америки. Загалом, виконали понад 10 композицій. Вінничани та гості міста могли віддячити музикантів донатом. Усі зібрані кошти, музиканти відправляють на потреби ЗСУ [4].

Доволі дієвими є й інші концертні ініціативи і практики. Так, у рамках туру “Універсами країни” відбувся благодійний концерт гурту “PROBASS & HARDI”. (PROBASS & HARDI — це інноваційний музичний продукт українських саундпродюсерів. Гурт був зібраний 2017 року у місті Кременчук. Візитівкою гурту у світі став трек “Доброго вечора, ми з України”, який випустили в жовтні 2021 року. Після російського військового вторгнення у 2022 році трек облетів весь світ та став одним із символів незламності України. Наразі він зібрав п’ятнадцять мільйонів переглядів та надихнув майже 800 000 людей на створення відео у Тік-Ток). Запальна жива програма та яскраве візуальне шоу з виконанням хітів та зовсім нових треків. Вхід на подію – це будь-яка сума донату до скриньки чи на збір моно при вході. 80% на допомогу Збройним силам України.

Як зазначають учасники гурту «Таким чином ми хочемо підтримати майбутнє нашої країни, наших студентів та будемо разом з ними збирати на необхідну допомогу для наших бійців! Роботи дуже багато, допомога потрібна зараз! Перший виступ викликав резонанс у студентській спільноті, інші вузи почали нас запрошувати виступити до себе, – йдеться у дописі» [7].

Концерт «Пан Карпо збирає друзів», який відбудеться 22 січня у Вінницькій обласній філармонії, також це внесок у допомогу для наших захисників. Вінницький музичний гурт «Пан Карпо» виступає за кордоном та збирає кошти на потреби ЗСУ. Соліст Віктор Негура каже, «що гурт почав волонтерити ще з початку війни. Згодом з'явилася можливість допомогти профільно, даючи концерти та збираючи кошти. Колектив співпрацює з Благодійною організацією «Міжнародний об'єднаний фонд допомоги» [4].

Разом з організацією вже передали 34 автівки на потреби ЗСУ та продовжують пошуки нових задля забезпечення наших захисників.

До благодійних концертних практик можна віднести «Зимовий бал», ініціатором і організатором якого став Вінницький симфонічний оркестр.

Концертна програма занурює учасників дійства у вражаючий світ ліричної опери. Завдяки казковим вальсам, запальним аріям та дивовижним дуетам учасники потрапляють у неймовірну подорож з

чудовою музикою та бельканто. У казкову атмосферу занурює таланти диригента - Маркіяна Шалигіна, солістів філармонії – заслужена артистка України Наталя Лановенко, Валерія Шалигіна, Володимир Полторацький та Йосип Машталяр [9].

Концертні практики мають і потужний відновлювальний потенціал. Так, у Вінниці відбувся благодійний концерт і ярмарок «Музика лікує».

Концерти органної музики у храмі вінницької парафії Матері Божої Ангельської, якою опікуються Менші Брати Капуцини, давно стали чимось звичним. Особливо після того, як в парафії було започатковано щорічний міжнародний фестиваль органної та камерної музики «Музика в монастирських мурах». Цьогоріч брати-капуцини започаткували новий музичний проект: щомісячні Вечори духовної музики у капуцинів, об'єднані загальною назвою «Музика лікує». «Коли я слухав концерт колядок, — сказав для CREDO ініціатор проекту бр. Блажей Суска OFMCar, — а це було після ракетного удару по Дніпру, внаслідок якого загинуло понад сорок людей — то подумав, що музика має також і, так би мовити, “терапевтичні властивості”: може допомагати зцілювати емоційні зранення, знімати стреси, переживати важкі ситуації. Адже усього цього тепер, під час війни, не бракує. Тим більше усе це здатна робити класична музика. От і подумав: чому б не проводити такі “терапевтичні концерти” в нашому храмі? Маємо чудовий орган, завдяки фестивалю “Музика в

монастирських мурах” і його постійному організатору пану Георгію Куркову маємо багато знайомих музикантів, котрих можемо запросити виступити в нас. Отже, нічого не заважає. Цю ідею підтримав наш настоятель бр. Юзеф Хроми, своє благословення дав також і кустош нашої кустодії бр. Сергій Кіппа» [28].

Кошти, отримані від концерту, будуть передані на потреби Збройних Сил України. «Ці кошти, — говорить співорганізаторка концерту п. Лариса Кравець, — ми передамо фонду громадської організації “Калина”, що у Хмельницькій області. Чому саме їм? Тому що знаємо цих людей і можемо бути впевнені, що гроші не будуть витрачені марно. А завдяки тому, що вони постійно звітують про витрати, ми знатимемо на які конкретно потреби наших захисників пішли ці гроші» [28].

Отже, потенціал концертно-фестивальних практик, які ініціює, продукує, організовує та впроваджує Центр є потужним ресурсом у забезпеченні культурно-мистецьких потреб вінничан та гостей міста.

Концертно-фестивальні практики є тією рушійною силою. Яка популяризує унікальне українське музичне мистецтво в світі.

Описані практики славетних музичних колективів мають надзвичайний культуротворчий потенціал, і звісно потребують вивчення з різних наукових підходів.

Висновок до третього розділу

Розглянувши концертно-фестивальну послугу як культурно-дозвіллеву практику слід наголосити на її ролі і значенні в системі забезпечення культурних потреб для різних соціально-вікових категорій та відновлювальному потенціалі під час військової агресії.

Концертно-фестивальні практики, які висвітлені у третьому розділі мають важливе соціокультурне значення музичної Вінниці. І в цьому є беззаперечна роль і значення діяльності досліджуваного нами Центру, адже якісна концертно-фестивальна практика передбачає високопрофесійну організацію і координацію.

Кожна концертна практика передбачає якісну організацію і проведення, технічно-інформаційне висвітлення, вивчення і моніторинг контингенту користувачів, розробка нових культурно-мистецьких концертних та фестивальних практик.

Більшість концертно-фестивальних практик які організовані і проведені Центром сприяють збереженню та популяризації надбань національної музичної культури, інтеграції музичного мистецтва Вінниччини до європейського й світового культурно-мистецького простору, просування українського музичного мистецтва на світовий ринок, встановлення перспективних зав'язків.

Розглянуті концертно-фестивальні практики мають потужний відновлювальний і виховний потенціал. Феномен яких полягає у забезпеченні творчих потреб різних соціальних, вікових категорій.

Отже, діяльність Центру займає визначальне місце в культуротворчих процесах Вінниці. Центр має чітко визначену координацію концертної, діяльність у місті; потужний потенціал виходу на всеукраїнський ринок прокату професійного сценічного, звукового та світлового обладнання;

організація, участь і популяризація унікального музичного продукту як в локальному, так і глобальних вимірах.

Команда Центру швидко адаптується до викликів часу і за рахунок інноваційних рішень та креативних ідей вирішує нагальні для суспільства й розвитку Вінниці завдань, покращення культурного, мистецького життя вінничан та гостей міста.

ВИСНОВКИ

Дослідження концертно-фестивального продукту в системі забезпечення культурних потреб людини дозволи нам констатувати наступне;

1. Використання сучасних технологій арт-менеджменту та інноваційних тенденцій у соціально-культурній та освітній сфері суспільства, у розвитку культурних і творчих індустрій, великий досвід культурних практик мистецьких шкіл і фахівців-новаторів у формуванні культурних потреб суспільства передбачає зміну підходів до процесів організації концертно-фестивальної діяльності та професійної підготовки фахівців соціокультурного, музичного та художнього профілів, використання таких типів технологій арт-менеджменту, як: організаційно-управлінські й маркетингові технології, що забезпечують процеси планування, організації, реалізації та мотивації роботи виконавців для здійснення конкретних культурних проектів і видів художньої, музичної діяльності, зокрема концертно-фестивальної діяльності; освітні та професійно-орієнтовані технології реалізації програм художнього, соціокультурного, культурологічного та мистецтвознавчого профілю; творчо-розвиваючі технології й комунікативні технології, що впливають на процеси формування ціннісних орієнтацій концертно-фестивальної діяльності; технології реклами та громадських зв'язків, націлених на розробку, підготовку до випуску, виробництво і розповсюдження рекламної продукції; івент-технології організації подієвих акцій, проведення заходів розважально-ігрового та художньо-видовищного спрямування у концертно-фестивальній діяльності.
2. «Центр концертних та фестивальних програм» міста Вінниця, який було створено з метою популяризації українського національного музичного мистецтва, зокрема його мистецькі

проекти, зазнають докорінних змін та мають виконувати якісно інші функції просування культурного продукту в умовах військових дій на теренах України, реалізуючи такі культурні проекти, що оптимально поєднують цілі, потреби, мотиви, інтереси, психологічні установки аудиторії споживачів і ціннісні орієнтації учасників, через включення аудиторії в контекст культури, переосмислення сучасних подій, акумуляцію всіх елементів, засобів і способів у процесі постановки та реалізації творчих проектів різних рівнів та масштабів.

3. Концепція функціонування та розвитку центру концертних та фестивальних програм має чітко визначати ідею, мету та завдання створення Центру. КЗ «Центр концертних та фестивальних програм» як комунальний заклад поклав на себе завдання культурно-освітнього та науково-методичного характеру, які дозволяють організувати концертно-фестивальні практик, які здатні відродити, зберегти та розвивати культуру, аматорське мистецтво, просвітницьку та туристичну діяльність Вінниччини. Центр концертних та фестивальних програм створено з метою організації базового культурно-мистецького центру, популяризації українського національного музичного мистецтва, консолідування на своїх теренах потужного культурно-мистецького арсеналу для розвитку та просування творчого культурного продукту, самоорганізації культурного життя й підтримки творчих ініціатив громадян міста. Центр концертних та фестивальних програм - є новим об'єктом культурно-мистецького комплексу міста Вінниці, діяльність якого спрямовується на здійснення розвитку культурно – мистецького життя міста. Актуальність розвитку Центру пояснюється низкою принципів, які корелюються з основними засадами та пріоритетами державної культурної політики України. Центр, створені центром концертно-фестивальні практики є важливим

інструментом впливу на трансформацію культурного простору Вінниччини, задоволення культурно-мистецьких потреб як вінничан так і гостей міста.

4. Діяльність Центру регулюється чітко окресленими організаційно-правовими нормами, координується управлінням культури Вінницької Міської Ради та безпосереднім засновником Вінницької Міською Радою. Центр є самостійним суб'єктом творчої та економічної діяльності, має статус, права й обов'язки юридичної особи. Центр проводить свою діяльність у постійній взаємодії з іншими об'єктами культурного призначення на території міста. Застосовуються різні форми взаємодії залежно від питання, щодо якого здійснюється взаємодія. Форми та процеси взаємодії мають бути чітко регламентованими відповідними актами та погодженнями про співпрацю. Основним документом функціонування Центру є колективний договір якій було схвалено з метою сприяння регулюванню трудових відносин і соціально-економічних інтересів працівників та власників. Предметом договору є взаємні зобов'язання сторін щодо врегулювання трудових та соціально-економічних відносин.
5. Концертно-фестивальна послуга як культурно-дозвіллева практика важлива компонента в системі забезпечення культурних потреб для різних соціально-вікових категорій та відновлювальному потенціалі під час військової агресії. Концертно-фестивальні практики, які висвітлені у третьому розділі мають важливе соціокультурне значення музичної Вінниці. І в цьому є беззаперечна роль і значення діяльності досліджуваного нами Центру, адже якісна концертно-фестивальна практика передбачає високопрофесійну організацію і координацію. Кожна концертна практика передбачає якісну організацію і проведення, технічно-інформаційне висвітлення, вивчення і моніторинг контингенту користувачів, розробка нових

культурно-мистецьких концертних та фестивальних практик. Більшість концертно-фестивальних практик які організовані і проведені Центром сприяють збереженню та популяризації надбань національної музичної культури, інтеграції музичного мистецтва Вінниччини до європейського й світового культурно-мистецького простору, просування українського музичного мистецтва на світовий ринок, встановлення перспективних зав'язків. Розглянуті концертно-фестивальні практики мають потужний відновлювальний і виховний потенціал. Феномен яких полягає у забезпеченні творчих потреб різних соціальних, вікових категорій.

6. Діяльність Центру займає визначальне місце в культуротворчих процесах Вінниці. Центр має чітко визначену координацію концертної, діяльність у місті; потужний потенціал виходу на всеукраїнський ринок прокату професійного сценічного, звукового та світлового обладнання; організація, участь і популяризація унікального музичного продукту як в локальному, так і глобальних вимірах. Команда центру швидко адаптується до викликів часу і за рахунок інноваційних рішень та креативних ідей вирішує нагальні для суспільства й розвитку Вінниці завдань, покращення культурного, мистецького життя вінничан та гостей міста.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Адізес І. Стилi хорошого i поганого менеджменту. Київ : Наш формат, 2020. 224 с.
2. Балацький О.Ф. Менеджмент для магістрiв. Київ : Університетська книга, 2022. 662 с.
3. Бермес І. Організаційні засади музичного фестивального руху в Україні // Культурологічна думка. 2015. № 8. С. 150–155.
4. Всi кошти з квитків – на ЗСУ. У Вінниці благодійний концерт дасть гурт «Пан Карпо». URL : <https://vn.20minut.ua/Podii/vsi-koshti-z-kvitkiv--na-zsu-u-vinnitsi-blagodiyniy-kontsert-dast-gurt-11758896.html> (дата звернення: 12.08.2022).
5. Гринчук І.П., Проців Л.Й. Концертно-просвітницька та конкурсно-фестивальна діяльність випускників фортепіанних класів // Мистецька діяльність у сучасному соціокультурному просторі (25-літній творчий внесок факультету мистецтв Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка) : колективна монографія. Тернопіль, 2018. С. 274–345.
6. Гринчук І., Горук Е., Кубіт Я. Популяризація виконавства на народних інструментах у сучасному культурно-освітньому просторі України. URL : <file:///C:/Users/User/Downloads/171120-378021-1-10-20190623.pdf> (дата звернення : 26.08.2022).
7. «Доброго вечора, ми з України»: у Вінниці відбудеться благодійний концерт гурту «PROBASS & HARDI». URL : <https://vezha.ua/dobrogo-vechora-my-z-ukrayiny-u-vinnytsi-vidbudetsya-blagodijnyj-kontsert-gurtu-probass-hardi/> (дата звернення: 12.08.2022).
8. Довгаленко Н.С. Українська музика ХХ століття. Одеса: Астропринт, 2009. 120 с.
9. Зимовий бал. URL : <http://filarm.vn.ua/zimovij-bal-2/> (дата звернення: 12.08.2022).

10. Зінська Т.В. Музичні конкурси та фестивалі в контексті соціокультурного проектування в Україні кінця XX - початку XXI століття. URL : file:///C:/Users/User/Downloads/T_Zinska_2016_14_04_konf_IM.pdf (дата звернення: 26.08.2022).
11. Злотник О.Й. Комунікативний простір музичного мистецтва України кінця XX – початку XXI століття : дис. ... канд. мистецтвознавства : 26.00.01. Київ, 2019. 253 с.
12. Злотник О.Й. Комунікативний простір музичного мистецтва України кінця XX – початку XXI століття: автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 26.00.01. Київ : НАКККіМ, 2019. 24 с.
13. Зуєв С.П. Сучасний культурний простір та семіотика музичного фестивалю (на матеріалах Харкова) : дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.01. Суми, 2006. 207 с.
14. Іванова О. Музичні фестивалі в епоху нових технологій: комунікативний аспект. URL :file:///C:/Users/User/Downloads/185976-Текст статті-418672-1-10-20191219.pdf (дата звернення: 30.09.2022).
15. Іванова О.О. Фестиваль «Берегиня» як простір діалогу культур. URL :<https://www.ukrlogos.in.ua/10.11232-2663-4139.13.07.html> (дата звернення : 16.09.2022).
16. Іванова О. Прояви та форми конкурсно-фестивальної комунікації // Сучасне мистецтво. 2021. Вип. 17. С. 131–144.
17. Івановська Н.В., Шульгіна В.Д., Яковлев О.В. Соціокультурне проектування в мистецтві: теорія та практика : підручник. Київ : НАКККіМ, 2018. 196 с.
18. Камерний хор ім. Віталія Газінського запрошує вінничан у «Різдвяну подорож». URL : <https://www.myvin.com.ua/news/17929-kamernyi-khor-im-vitaliia-hazinskoho-zaproshuie-vinnychan-u-rizdvianu-podorozh> (дата звернення: 12.08.2022).
19. Карпаш О.М. Театральні фестивалі в культурно-мистецькому житті України кінця XX – початку XXI століття: історія, типологія,

- тенденції розвитку: автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 26.00.01. Івано-Франківськ, 2019. 17 с.
20. Козирева О. В. Стратегічний менеджмент : навчальний посібник. Харків: Вид-во НФаУ, 2020. 238 с.
21. Кравченко А.І. Камерно-інструментальне мистецтво України кінця ХХ – початку ХХІ століть (семіологічний аналіз) : монографія. Київ : НАКККіМ, 2020. 300 с.
22. Куришев Є.В. Конкурси виконавської майстерності в умовах дистанційного проведення (досвід 2020 – початку 2021 рр.) // Мистецтвознавчі записки: зб. наук. праць. Київ, 2021. Вип. 39. С. 119–123.
23. Кучина Н.І. Фестиваль як феномен культури. URL : <file:///C:/Users/User/Downloads/cu65.pdf> (дата звернення : 30.10.2022).
24. Лабінцева Л.П. Концертна діяльність як показник виконавської майстерності музикантів. URL : https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/4841/1/L_Labinceva_16_10_14_konf_IM.pdf (дата звернення: 16.09.2022).
25. Марусик Н.І. Гуцульська хореографія як складова національних мистецько-культурних процесів кінця ХІХ-ХХІ століть.): автореф. дис. канд. мистецтвознавства: спец: 26.00.01. Івано-Франківськ, 2019. 17 с.
26. Марусик Н.І. Гуцульська хореографія як складова національних мистецько-культурних процесів кінця ХІХ-ХХІ століть.): дис. ... канд. мистецтвознавства: 26.00.01. Івано-Франківськ, 2019. 440 с. URL : https://svr.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/5/2019/03/dis_Marusyk.pdf (дата звернення : 26.08.2022).
27. Мистецька діяльність у сучасному соціокультурному просторі (25-літній творчий внесок факультету мистецтв Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка): колективна монографія / за заг. ред. Б. О. Водяного, О. С. Смоляка, З. М. Стельмашука.

- Тернопіль: Факультет мистецтв Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка, 2018. 440 с
- 28.«Музика лікує». У Вінниці відбувся благодійний концерт і ярмарок.
URL : <https://credo.pro/2023/01/338438> (дата звернення: 12.08.2022).
- 29.Ометюх Ю. Музично-мистецькі фестивалі Львова початку ХХІ століття: структурно-системний аналіз // Актуальні питання гуманітарних наук. 2021. Вип 43, Т. 2. С. 74–80.
30. Онацький М.Ю. Сучасний стан та перспективи розвитку фестивального туризму у місті Харкові // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. 2016. С. 145–150.
URL : 6635-Текст статті-13373-1-10-20161107.pdf. (дата звернення : 24.09.2022).
31. Оркестр за п'ять днів: у Вінниці втретє відбудеться Music Camp International. URL : <https://vezha.ua/orkestr-za-p-yat-dniv-u-vinnytsi-vtreye-vidbudetsya-music-camp-international/> (дата звернення: 12.08.2022).
- 32.Основи менеджменту / А. Мазаракі, С. Бай, В. Брич, О. Гавриш, С. Гуткевич. Київ : Фоліо, 2014. 846 с.
- 33.Поліщук А.В., Сабрі С.С. Інструментальні конкурси в сучасному мистецькому дискурсі // Культура і сучасність. 2019. № 2. С. 116–120.
- 34.Пономаренко О.Ю. Роль музичних фестивалів у розвитку італійського мистецтва рубежу ХХ – ХХІ століть // Трансформаційні процеси в мистецькій освіті та культурі України ХХІ століття: зб. матеріалів Міжн. наук.-творч. конф., Одеса, Київ, Варшава, 25-26 квітня 2017 р. Київ : НАКККіМ, 2017. С. 130–133.
35. Про гастрольні заходи в Україні : Закон України від 10.07.2003 № 1115-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1115-15#Text> (дата звернення: 14.08.2022).
- 36.Про культуру : Закон України від 14.12.2010 № 2778-VI. URL :<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17#Text> (дата звернення: 16.09.2022).

37. Про прийняття за основу проекту Закону України про національний культурний продукт : Постанова Верховної Ради України від 15.06.2011 № 3517-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3517-VI#Text> (дата звернення: 23.09.2022).
38. Різдвяна подорож: вінницький камерний хор імені Віталія Газінського співав різдвяні пісні 9-ма мовами. URL : <https://www.vinnitsa.info/news/rizdvyana-podorozh-vinnyts-kyu-kamernyy-khor-imeni-vitaliya-hazins-koho-spivav-rizdvyani-pisni-9-ma-movamy.html> (дата звернення: 12.08.2022).
39. Рокош В.Й., П'явка К.М., П'явка І.М. Естетичне виховання студентської молоді через призму концертної діяльності // Академічні студії. Сер. Педагогіка. 2021. Вип. 2. С. 74–90.
40. Рось З.П. Класифікація українських джазових фестивальних акцій періоду незалежності (1991-2012 рр.) // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2018. № 4. С. 326–331. URL : <file:///C:/Users/User/Downloads/153114-331274-1-10-20181227.pdf> (дата звернення : 26.08.2022).
41. Савенко С.М. Конкурсно-фестивальні форми в хоровій творчості: традиційні моделі та сучасні тенденції : дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03. Одеса, 2021. 224 с.
42. Солдатенко О.І., Якушина О.В. Досвід організації концертної діяльності в місті Чернігів // Соціокультурне життя України: проблеми та перспективи розвитку: матеріали I Всеукраїнської студентської науково-практичної online-конференції (м. Чернігів, Україна, 26 листоп. 2020 р.). Чернігів, 2020. С. 159–162.
43. Стецько Н. Концептуальні засади розвитку етнофестивального туризму в Україні // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Сер. Географія. 2016. № 2. С. 138–146.
44. Телетов О.С. Рекламний менеджмент. Київ : Університетська книга, 2023. 365 с.

45. У Вінниці відбудеться Міжнародний пісенний фестиваль-конкурс «Золотий птах». URL : <https://presspoint.in.ua/2021/04/29/u-vinnytsi-vidbudetsia-mizhnarodnyj-pisennyj-festyval-konkurs-zolotyj-ptakh/> (дата звернення: 12.08.2022).
46. У Вінниці відзначили працівників культури та майстрів народного мистецтва. URL : <https://vitatv.com.ua/oblast/u-vinnytsi-vidznachyly-pratsivnykiv-kultury> (дата звернення: 12.08.2022).
47. У Вінниці відкрили новий сквер з силуетами гурту Beatles. Фоторепортаж. URL : <https://www.vinnitsa.info/news/u-vinnitsi-vidkrili-noviy-skver-z-siluetami-gurtu-beatles-fotoreportazh.html> (дата звернення: 12.08.2022).
48. У Києві стартує фестиваль хорového мистецтва імені Газінського. URL : <https://www.ukrinform.ua/rubric-culture/3248424-u-vinnici-startue-festival-horovogo-mistectva-imeni-gazinskogo.html> (дата звернення: 12.08.2022).
49. Федорняк Н.Б. Українські фестивалі Канади як чинник збереження етнічної спадщини // Мистецька освіта в культурному просторі України ХХІ століття: зб. матеріалів Міжн. наук.-творч. конф., Київ, Одеса, 28-30 квітня 2015 р. Київ : НАКККіМ, 2015. С. 332–335.
50. Шеремета Н.В. Гастрольна діяльність національних мистецьких колективів у контексті діалогу культур // Трансформаційні процеси в мистецькій освіті та культурі України ХХІ століття: зб. матеріалів Міжн. наук.-творч. конф., Одеса, Київ, Варшава, 25-26 квітня 2017 р. Київ : НАКККіМ, 2017. 300 с.
51. Шпиг Ю. Формування структурних особливостей музичних фестивалів у Західній Європі: історичний аспект // Київське музикознавство, культурологія та мистецтвознавство. 2019. № 58. С. 196–207.
52. Vinnysa JAZZFEST-2021. URL : <http://jazz.vn.ua/#> (дата звернення: 12.08.2022).